

ICA

INTERNATIONAL COUNCIL ON ARCHIVES
CONSEIL INTERNATIONAL DES ARCHIVES
MEZINÁRODNÍ ARCHIVNÍ RADA

STANDARD

ISAAR(CPF)
Mezinárodní standard
pro archivní autoritní záznamy
korporací, osob a rodů

2. vydání

Praha 2009

In memoriam

Hugo Leendert Philip Stibbe +

tajemník a projektový ředitel

Ad hoc výboru pro popisné standardy Mezinárodní archivní rady (1990–1996)
a Výboru pro popisné standardy Mezinárodní archivní rady (1996–2000)

a

Kent Haworth +

člen

Výboru pro popisné standardy Mezinárodní archivní rady (1996–2000),
tajemník a projektový ředitel
Výboru pro standardy popisu Mezinárodní archivní rady (2000–2002)

PŘIPRAVENO

Výborem pro standardy popisu ICA – přijato v Canbeře v Austrálii 27.–30. října 2003

DISTRIBUCE

Druhé vydání standardu ICA ISAAR(CPF) je distribuováno bezplatně všem členům Mezinárodní archivní rady (ICA). Je zpřístupněno prostřednictvím webové stránky ICA (www.ica.org).

COPYRIGHT

© International Council on Archives, 60, rue des Francs-Bourgeois, 75003 Paříž, Francie

REPRODUKCE A PŘEKLAD

Reprodukování překladem nebo přetiskem, ať celku nebo části pro nekomerční účely, je povoleno za podmínky, že je uveden zdroj.

Reproduction by translation or reprinting of the whole or of parts for non-commercial purposes is allowed on condition that due acknowledgement is made.

Originální znění tohoto standardu je vydáno v angličtině (ISBN 2-9521932-2-3). Toto je překlad, který není oficiálním dokumentem Mezinárodní archivní rady. Český překlad proveden v rámci projektu výzkumu a vývoje VE2007200904.

Český překlad:

ISAR(CPF): Mezinárodní standard pro archivní autoritní záznamy korporací, osob a rodů. 2. vyd. Praha, 2009. 41 s.

Redaktorka: Lucie Hájková

Vydavatel: odbor archivní správy a spisové služby MV ČR, Milady Horákové 133, 166 21 Praha 6

Tisk: Tiskárna Ministerstva vnitra, s. p. o., Bartůňkova 1159/4, 149 01 Praha 4

Rok vydání 2009

Náklad 500 výtisků

ISBN 978-86466-18-7

OBSAH

ÚVODNÍ POZNÁMKA K ČESKÉMU PŘEKLADU	5
PŘEDMLUVA	6
1. DOSAH A ÚČEL	8
2. SOUVISEJÍCÍ STANDARDY A SMĚRNICE	9
3. SLOVNÍK TERMÍNŮ A DEFINIC	10
4. STRUKTURA A UŽITÍ STANDARDU	11
5. ELEMENTY AUTORITNÍHO ZÁZNAMU	
5.1 OBLAST IDENTITY	
5.1.1 Typ entity	13
5.1.2 Autorizovaná forma(y) jména	13
5.1.3 Paralelní formy jména	14
5.1.4 Standardizované formy jména podle jiných pravidel	14
5.1.5 Jiné formy jména	15
5.1.6 Identifikátory korporací	15
5.2 OBLAST POPISU	
5.2.1 Data existence	16
5.2.2 Dějiny	16
5.2.3 Místa	17
5.2.4 Právní status	17
5.2.5 Funkce, zaměření a činnost	18
5.2.6 Pravomoci/oprávnění	18
5.2.7 Vnitřní struktury/genealogie	18
5.2.8 Obecný kontext	19
5.3 OBLAST VZTAHŮ	
5.3.1 Jména/identifikátory příslušných korporací, osob a rodů	20
5.3.2 Kategorie vztahu	21
5.3.3 Popis vztahu	21
5.3.4 Datace vztahu	21
5.4 OBLAST KONTROLY	
5.4.1 Identifikátor autoritního záznamu	23
5.4.2 Identifikátory institucí	23
5.4.3 Pravidla nebo konvence	24
5.4.4 Status	24
5.4.5 Úroveň podrobnosti	25
5.4.6 Data vytváření, revizí nebo mazání	25
5.4.7 Jazyk(y) a písmo(a)	25
5.4.8 Zdroje	25
5.4.9 Poznámky ke správě	26
6. SPOJENÍ KORPORACÍ, OSOB A RODŮ S ARCHIVNÍM MATERIÁLEM A JINÝMI ZDROJI	
6.1 Identifikátory a názvy napojených zdrojů	26
6.2 Typy napojených zdrojů	26
6.3 Charakter vztahů	26

6.4 Datace napojených zdrojů nebo vztahů	27
PŘÍLOHA A	
Porovnání elementů popisu prvního a druhého vydání ISAAR(CPF)	30
PŘÍLOHA B	
Plné příklady	
1. Popis korporace	31
2. Popis osoby	35
3. Popis rodu	38

1. ÚVODNÍ POZNÁMKA K ČESKÉMU PŘEKLADU

Dostáváte do rukou první český překlad mezinárodního standardu pro archivní autoritní záznamy korporací, osob a rodů ISAAR(CPF) jako výsledek projektu výzkumu a vývoje „*Možnosti a formy zpřístupnění archivních fondů nebo jejich součástí veřejnosti v elektronické podobě*“. Jednoduché autoritní záznamy slouží v českých knihovnách již déle než deset let pro sjednocování přístupových bodů – údajů pro vyhledávání. Tato tzv. databáze národních autorit, spravovaná Národní knihovnou ČR je veřejně přístupná (<http://authority.nkp.cz>). Snahy o využití rozšířených autoritních záznamů jsou patrné i v oblasti muzeí a galerií (<http://www.citem.cz>). Mimořádnou důležitost mají autoritní záznamy v archivech budovaných na provenienčním principu stavícím do popředí původce. Do budoucna by se právě tvorba autoritních záznamů o původcích měla stát klíčovou archivní činností. Základní návod k tomu dává právě popisný standard ISAAR(CPF), který se může stát po implementaci do programových nástrojů pro popis archiválií a uplatněním technického standardu EAC významným zdrojem informací zejména z dějin správy.

Hrubý překlad druhého vydání mezinárodního standardu ISAAR(CPF) pořídil Michal Wanner z anglického originálu s přihlédnutím k překladu francouzskému, italskému, španělskému a tehdy neoficiálnímu překladu polskému. Následnou redakci, revize, doplnění příkladů a předmluvu k českému vydání provedl Miroslav Kunt s využitím konzultací s Tomášem Dvořákem, který souběžně pracoval na redakci překladu mezinárodního standardu ISAD(G). Základem pro úpravy překladu byla pravidla výboru pro popisné standardy Mezinárodní archivní rady „*Guidelines for the translation of standards of the Committee on Descriptive Standards*“ a vedle již jmenovaného originálu a polského překladu také nověji publikované překlady německý a srbský.

Z nejvýznamnějších úprav je potřeba upozornit na překlad termínu „record“, který je při respektování definic v normě ISO 15489 Information and documentation a dalších normativních z oblasti předarchivní péče překládán jako „dokument“ nebo „archiválie“. Ostatní jazykové verze – kromě německé (Unterlagen) – překládají pojem pouze jako „archiválie“, což nemusí být při daném použití v ISAAR(CPF) vždy pravda: dokumenty nemusí být archiváliemi, jak předpokládá v případě dokumentů u původce i český zákon o archivnictví a spisové službě, popř. mohou být uloženy u jiných paměťových institucí mimo archivní soubory. V některých jednotlivých případech bylo pro vysvětlení překladu použito edičních poznámek, uvozených velkým písmenem (např. u pojmu „repository“) pro odlišení od originálních poznámek uvozených číslicí.

V případě citace norem ISO jsou jejich názvy uváděny v češtině v případě, že norma byla převzata do českého normalizačního systému (ČSN). Pro terminologické srovnání jsou u slovníku termínu uváděny odchýlně od originálu pojmy i v jiných jazycích oficiálních překladů ISAAR(CPF).

Cizojazyčné příklady uvedené za výkladem jednotlivých elementů ISAAR(CPF) byly v rámci redakce nahrazeny českými, vybranými zejména z archivních pomůcek českých archivů. Stejně tak byly doplněny úplné příklady v českém jazyce, na jejichž přípravě se podílel Jan Kahuda (rod Metternich).

2. PŘEDMLUVA

- P1. První vydání tohoto standardu vypracoval Ad hoc výbor pro popisné standardy ICA (ICA/DDS) během let 1993–1995. Standard byl Mezinárodní archivní radou publikován v roce 1996. ICA/DDS se proměnil ve stálý Výbor na Mezinárodním archivním kongresu v Pekingu v Číně v roce 1996. Současný výbor pro popisné standardy (ICA/CDS) vzal na sebe revizi standardu ISAAR(CPF) jako prioritní úkol pracovního programu na čtyřleté období 2000–2004.
- P2. Toto druhé vydání standardu ISAAR(CPF) je výsledkem pětiletého revizního procesu, na kterém se shodl Výbor pro popisné standardy. Výzva mezinárodní archivní komunitě k zasílání připomínek k revizi byla ohlášena na konci roku 2000 dopisy zaslanými všem institucionálním a přidruženým členům ICA, stejně jako nejrůznějším organizačním složkám ICA a jiným příbuzným mezinárodním organizacím. Výzva byla také rozeslána prostřednictvím elektronické pošty na adresy v seznamu ICA a do dalších relevantních e-mailových diskusních fór. Závěrečné datum pro zaslání připomínek bylo ohlášeno na 31. července 2001 s cílem začít revizi na plenárním zasedání výboru v Bruselu ve dnech 3.–6. října 2001.
- P3. Do srpna 2001 sekretariát ICA/CDS obdržel 18 podání od výborů národních, organizací a jednotlivců. Připomínky byly shrnuty do kompendia, které bylo rozesláno všem členům výboru ještě před plenárním zasedáním v Bruselu.
- P4. Plenární zasedání ICA/CDS v Bruselu zvážilo podané připomínky a učinilo řadu rozhodnutí o revizích, které mají být ve standardu provedeny. Následně byl vytvořen první návrh revidovaného standardu ISAAR(CPF), ve kterém se odrážela rozhodnutí přijatá v Bruselu. Tento návrh obíhal mezi členy výboru a byl dále upravován na plenárních zasedáních výboru v Madridu v červnu 2002 a v Rio de Janeiru v listopadu 2002. Návrh byl publikován na webové stránce ICA/CDS v lednu 2003. Od tohoto okamžiku mohla mezinárodní archivní komunita připomínkovat navrhovanou revizi standardu, jako mezní datum pro zaslání připomínek byl stanoven 15. červenec 2003. Připomínky byly projednány na plenárním zasedání výboru v Canbeře v Austrálii v říjnu 2003, kdy byla schválena konečná verze revidovaného standardu a následně představena v tištěné podobě na kongresu ICA ve Vídni v roce 2004.
- P5. Toto druhé vydání ISAAR(CPF) představuje rozšířenou a nově strukturovanou verzi prvního vydání standardu (1996). Vydání standardu z roku 1996 obsahovalo tři oblasti: oblast autoritní kontroly, oblast informací a oblast poznámek. Toto vydání obsahuje čtyři oblasti: oblast identity (období bývalé oblasti autoritní kontroly), oblast popisu (období bývalé oblasti informací), oblast vztahů a oblast kontroly (období bývalé oblasti poznámek). Poslední dvě oblasti jsou zásadním rozšířením standardu, přestože už ve vydání z roku 1996 bylo v elementu 2.3.8 ustanovení dokumentující vztahy. Elementy a pravidla ve čtyřech nových oblastech byly strukturovány a navrženy s cílem podpořit snadnou srozumitelnost konceptu a praxi při dokumentování archivního kontextu. Toto vydání navíc obsahuje část popisující, jak mohou být archivní autoritní záznamy spojeny s archivními materiály a jinými zdroji, včetně archivních popisů podle standardu ISAD(G). Připomínky obdržené od odborné komunity během revizního procesu ukázaly potřebu větší přehlednosti a lepšího vedení uživatele, než jaké poskytovalo vydání z roku 1996. Výbor doufá, že nové vydání vyřeší většinu praktických a koncepčních problémů, se kterými se setkali praktici pokoušející se vytvořit systém kontroly archivních autoritních záznamů podle ISAAR(CPF). Mapa vazeb elementů popisu mezi prvním a druhým vydáním standardu je uvedena v příloze A.

Následující osoby byly členy výboru ICA pro popisné standardy a podílely se na revizi standardu a na práci výboru v období 2000–2004:

Nils Brübach (Německo)
Herman Coppens (Belgie)
Adrian Cunningham (Austrálie), ředitel projektu a tajemník, 2002–2004
Blanca Desantes Fernández (Španělsko)
Vitor Manoel Marques da Fonseca (Brazílie)
Michael Fox (USA)
Bruno Galland (Francie)
Kent Haworth (Canada), ředitel projektu a tajemník, 2000–2002
Juan Manuel Herrera (Mexico), 2002–2003
Gavan McCarthy (Austrálie), od 2002
Per-Gunnar Ottosson (Švédsko)
Lydia Reid (USA)
Dick Sargent (Spojené království)
Claire Sibille (Francie), od 2003
Hugo Stibbe (Kanada), dočasný ředitel projektu a tajemník, červen 2002
Yolia Tortolero (Mexiko), od 2003
Stefano Vitali (Itálie), předseda

Výbor ICA pro mezinárodní standardy (ICA/CDS) vděčně oceňuje podporu svých plenárních zasedání následujícími institucemi:

Archives Générales du Royaume a Archives de l'État dans les Provinces (Brusel, Belgie)
Ministerio de Cultura. Subdirección General de los Archivos Estatales (Španělsko)
Arquivo Nacional (Brazílie)
National Archives of Australia (Austrálie)
UNESCO

Bez jejich zásadních příspěvků finančních a materiálních a bez jejich logistické podpory při organizaci schůzek by revize tohoto standardu nebyla možná.

1. DOSAH A ÚČEL

- 1.1 Tento standard poskytuje pravidla pro tvorbu archivních autoritních záznamů, které popisují entity (korporace, osoby a rody) spojené s vytvářením a správou archiválií.
- 1.2 Archivní autoritní záznamy mohou být použity:
 - a. k popisu korporace, osoby nebo rody jako jednotek v systému archivního popisu nebo
 - b. k řízení vytváření a využívání přístupových bodů v archivním popisu
 - c. k dokumentování vztahů mezi různými původci dokumentů, vztahů mezi nimi a dokumenty či jinými zdroji jimi vytvořenými nebo vytvořenými o nich.
- 1.3 Popis původce je základní činností archiváře, bez ohledu na to, zda jsou popisy spravovány manuálně nebo v automatizovaných systémech. To vyžaduje plnou dokumentaci a trvalé udržování údajů o kontextu vzniku a používání dokumentů, z nichž nejdůležitější je provenience.
- 1.4 Protějškem k tomuto dokumentu je ISAD(G): Všeobecný mezinárodní standard pro archivní popis poskytující možnosti pro zahrnutí informace o kontextu do popisu archiválií na všech úrovních. ISAD(G) rovněž uznává možnost zaznamenání a správy informace o kontextu nezávisle a její napojení na kombinaci jiných informačních elementů používaných k popisu archiválií a dokumentů.
- 1.5 Existuje mnoho důvodů, proč je zaznamenání a správa tohoto typu informace o kontextu důležitým prvkem archivního popisu. Praxe umožňuje spojení popisů původců a informace o kontextu s popisem archiválií daného původce(ů), které mohou být uloženy ve více archivech^{A)} a s popisy materiálů z jiných zdrojů, jako jsou knihovny a muzea, které se vztahují k příslušné entitě. Takové spojení zlepšuje praktickou správu dokumentů a usnadňuje výzkum.
- 1.6 Když má více archivů^{A)} archiválie z téhož zdroje, mohou mnohem snáze sdílet a propojovat informaci o kontextu tohoto zdroje, pokud je spravována ve standardizované podobě. Tato standardizace má především mezinárodní přínos, pokud sdílení nebo propojování informací o kontextu překročí národní hranice. Multinacionální charakter archivace dokumentů v minulosti a současnosti je povzbuzením pro mezinárodní standardizaci, která bude podporovat výměnu informací o kontextu. Například procesy jako kolonizace, imigrace a obchod přispěly k mezinárodnímu charakteru archivace.
- 1.7 Tento standard byl vytvořen pro sdílení archivních autoritních záznamů na podporu přípravy konzistentních, vhodných a samovypovídajících popisů korporací, osob a rodů, které vytvářejí dokumenty. Byl vytvářen tak, aby mohl být použit jako doplněk existujících národních standardů nebo jako základ pro vývoj národních standardů.
- 1.8 Archivní autoritní záznamy jsou podobné knihovnickým autoritním záznamům v tom smyslu, že obě formy záznamů autorit musejí podporovat vytváření standardizovaných přístupových bodů v popisech. Jméno původce jednotky popisu je jedním z nejdůležitějších z těchto přístupových bodů. Přístupové body se mohou spoléhat na využití kvalifikátorů, které jsou nezbytné pro osvětlení identity pojmenované entity, takže entity se stejným nebo podobným jménem lze přesně odlišit.
- 1.9 Archivní autoritní záznamy však musejí podporovat mnohem širší soubor požadavků než jaký existuje u knihovnických autoritních záznamů. Tyto dodatečné požadavky souvisí s významem dokumentování informací o původcích a kontextu vzniku archiválií v systémech archivního

^{A)} V originálu repositář, pro snazší srozumitelnost stejně jako německý překlad překládáme jako „archiv“, obdobně v následujících odstavcích

popisu. Jako takové jdou archivní autoritní záznamy mnohem dále a obvykle obsahují mnohem více informací než knihovnické autoritní záznamy.

- 1.10 Primárním účelem tohoto standardu je proto podat obecná pravidla pro standardizaci archivního popisu původců a kontextu vzniku dokumentů, aby umožňoval:
- přístup k archiváliím a dokumentům na základě popisu kontextu vzniku dokumentů spojených s popisem vlastních archiválií často různých a fyzicky roztroušených;
 - pochopit pozadí kontextu vzniku a využívání archiválií a dokumentů ze strany uživatelů tak, aby mohli lépe interpretovat jejich sdělení a význam;
 - precizovat identifikaci původců dokumentů zahrnutím popisů vztahů mezi různými entitami, především dokumentací administrativních změn uvnitř korporací nebo změn poměrů u osob a rodů; a
 - výměnu těchto popisů mezi institucemi, systémy nebo sítěmi.
- 1.11 Archivní autoritní záznamy, které odpovídají tomuto standardu, mohou rovněž sloužit ke kontrole formy názvů a identity korporací, osob a rodů jmenovaných v přístupovém bodu vztaheném k jednotce popisu archiválií.

2. SOUVISEJÍCÍ STANDARDY A SMĚRNICE

Poznámka: Tento seznam obsahuje relevantní standardy, které existovaly v době finalizace druhého vydání ISAAR(CPF) koncem roku 2003. Budoucí čtenáři se odkazují na poslední verzi každého z těchto standardů.

ISAD(G) – Všeobecný mezinárodní standard pro archivní popis [red. překladu Tomáš Dvořák], 2. vyd., Praha: Odbor archivní správy Ministerstva vnitra, 2009

ČSN ISO 639-2:1998 – Kódy pro názvy jazyků – Část 2: Třípísmenný kód, Praha: Český normalizační institut, 2000

ČSN ISO 690:1987 – Dokumentace. Bibliografické citace. Obsah, forma a struktura, Praha: Český normalizační institut, 1996

ČSN ISO 690-2:1997 – Informace a dokumentace – Bibliografické citace – Část 2: Elektronické dokumenty nebo jejich části, Praha: Český normalizační institut, 2000

ČSN ISO 999:1996 – Informace a dokumentace – Zásady zpracování, uspořádání a grafické úpravy rejstříků, Praha: Český normalizační institut, 1998

ISO 2788 – Documentation – Guidelines for the establishment and development of monolingual thesauri, Geneva: International Standards Organization, 1986

ČSN ISO 3166:1997 – Kódy pro názvy zemí a jejich částí, Praha: Český normalizační institut, 2000

ČSN ISO 5963:1985 – Dokumentace. Metody analýzy dokumentů, určování jejich obsahu a výběru lexikálních jednotek selekčního jazyka, Praha: Český normalizační institut, 1996

ČSN 01 0172 ISO 5964:1985 – Pokyny pro vypracování a rozvíjení vícejazyčných tezurů, Praha: Federální úřad pro normalizaci a měření, 1992

ČSN ISO 8601:2000 – Datové prvky a formáty výměny – Výměna informací – Zobrazení data a času, Praha: Český normalizační institut, 2005

ISO 15489 – Information and documentation – Records management, parts 1 and 2, Geneva: International Standards Organization, 2001

ISO 15511 – Information and documentation – International standard identifier for libraries and related organizations, Geneva: International Standards Organization, 2003

ISO 15924 – Codes for the representation of names and scripts, Geneva: International Standards Organization, 2003

Guidelines for Authority Records and References/revised by the International Federation of Library Associations Working Group on GARE revision, 2nd ed., München: K. G. Saur, 2001 (UBCIM Publications New series, vol. 23).

Mandatory data elements for internationally shared resource authority records: report of the IFLA UBCIM Working group on Minimal Level Authority Records and ISADN, 1998 (<<http://www.ifla.org/VI/3/p1996-2/mlar.htm>> známý jako „MLAR“).

Form and Structure of Corporate Headings: Recommendations of the Working Group on Corporate Headings. Approved by the Standing Committees of the IFLA Section on Cataloguing and the IFLA Section on Official Publications 1980. (updated in International Cataloguing and bibliographic Control in 1992).

3. SLOVNÍK TERMÍNŮ A DEFINIC

Následující slovník tvoří integrální součást standardu. Termíny jsou definovány v kontextu těchto pravidel.

Archivní popis: Vytvoření přesného vyjádření jednotky popisu a jejích částí (jsou-li nějaké) podchycením, analyzováním, uspořádáním a zaznamenáním informací, které slouží k identifikaci, správě, lokalizaci a vysvětlení archivního materiálu, jeho souvislostí a systému správy dokumentů, ve kterém archiválie vznikly. Termín rovněž označuje výsledky tohoto procesu.

(angl. *archival description*, franc. *description archivistique*, něm. *archivische Verzeichnung*, it. *descrizione archivistica*, špan. *descripción archivística*, srbsky *apxuecku onuc*, pol. *opis archiwalny*)^{B)}

Autoritní záznam: Autorizovaná forma jména kombinovaná s dalšími informačními elementy, které identifikují a popisují jmenovanou entitu a mohou také odkazovat na příbuzné autoritní záznamy.

(angl. *authority record*, franc. *notice d'autorité*, něm. *Normdatei*, it. *record d'autorità*, špan. *registro de autoridad*, srbsky *нормативни запис*, pol. *rekord hasła wzorcowego*)

Dokument: Informace zaznamenaná v libovolné formě nebo na libovolném nosiči, vytvořená nebo přijatá a dále spravovaná organizací nebo osobou při provádění svých aktivit nebo řízení svých záležitostí.

(angl. *record*, franc. *document d'archives*, něm. *Unterlagen*, it. *documento*, špan. *documento de archivo*, srbsky *запис/документ*, pol. *dokument*)

Korporace: Organizace nebo skupina osob, která se označuje konkrétním jménem a která vystupuje nebo může vystupovat jako entita. Rovněž zahrnuje individuální vystupování osob v rámci jejich postavení v korporaci.

(angl. *corporate body*, franc. *collectivité*, něm. *Körperschaft*, it. *ente*, špan. *institución*, srbsky *правно лице*, pol. *ciało zbiorowe*)

Kvalifikátor: Informace přidaná k popisnému elementu napomáhající identifikaci, porozumění nebo použití autoritního záznamu.

(angl. *qualifier*, franc. *qualificatif*, něm. *Qualifikator*, it. *qualificatore*, špan. *calificador*, srbsky *квалификатор*, pol. *kwalifikator*)

^{B)} Oproti originálu uvedeny termíny z ostatních oficiálních překladů ISAAR(CPF) v době poslední revize českého překladu (únor 2009) kromě portugalštiny, velštiny, holandštiny a rumunštiny.

Provenience: Vztahy mezi dokumenty a organizacemi nebo jednotlivci, kteří je vytvořili, shromáždili nebo spravovali a využívali při provádění svých osobních nebo korporátních aktivit (původci).

(angl. *provenance*, franc. *provenance*, něm. *Provenienz*, it. *provenienza*, špan. *procedencia*, srbsky *провенијенција/припадност*, pol. *proweniencja*)

Přístupový bod: Jméno, termín, klíčové slovo, fráze nebo kód použitelné k vyhledání, identifikaci a lokalizaci archivních popisů, včetně autoritních záznamů.

(angl. *access point*, franc. *point d'accès*, něm. *Zugangspunkt*, it. *chiave d'accesso*, špan. *punto de acceso*, srbsky *приступна тачка*, pol. *punkt dostępu*)

Původce: Entita (korporace, rod nebo osoba), která vytvořila, shromáždila nebo spravovala dokumenty při provádění svých osobních nebo korporátních aktivit.

(angl. *creator*, franc. *producteur*, něm. *Aktenbildner/Provenienzstelle*, it. *soggetto produttore*, špan. *productor*, srbsky *стваралац*, pol. *twórca*)

4. STRUKTURA A POUŽITÍ STANDARDU

4.1 Tento standard určuje typy informací, které mohou být zaznamenány do archivního autoritního záznamu a poskytuje orientaci v otázce umístění autoritního záznamu v systému archivního popisu. Obsah informačních elementů v záznamu určují konvence nebo pravidla vydávaná pro jeho tvorbu.

4.2 Tento standard se skládá z informačních elementů, z nichž každý obsahuje:

- a. jméno elementu popisu
- b. ustanovení o účelu elementu popisu
- c. ustanovení o pravidlu (nebo pravidlech) aplikovatelných na element; a
- d. tam, kde je to možné, příklady ilustrující implementaci pravidla.

4.3 Číslování odstavců slouží pouze pro citační účely. Jejich čísla nemají být využívány k označení elementů popisu nebo k předepisování pořadí nebo struktury zdrojů popisu.

4.4 Elementy popisu v archivním autoritním záznamu jsou uspořádány do čtyřech informačních oblastí:

1. Oblast identity

(zde je informace podávána tak, aby jedinečným způsobem identifikovala záznamem popisovanou entitu a definovala standardizované přístupové body používané v dokumentech).

2. Oblast popisu

(příslušná informace týkající se podstaty, kontextu a aktivit popisované entity)

3. Oblast vztahů

(zaznamenání a popis vztahů k jiným korporacím, osobám nebo rodům)

4. Oblast kontroly

(jedinečná identifikace autoritního záznamu a zaznamenání informace o tom, kdy a kým byl záznam vytvořen a spravován).

4.5. V kapitole 6 poskytuje tento standard rovněž pravidla pro napojení archivních autoritních záznamů na popis archiválií vytvořených entitou nebo na jiné informační zdroje o entitě nebo jí vytvořené. Kapitola 6 obsahuje rovněž modely ilustrující vztahy mezi autoritními záznamy popisujícími původce archiválií a popisem archiválií vytvořených těmito entitami.

- 4.6 Příloha A obsahuje porovnání elementů popisu prvního vydání tohoto standardu s vydáním nynějším. Příloha B uvádí kompletní příklady archivních autoritních záznamů připravených v souladu s tímto standardem.
- 4.7 Všechny elementy pokrývané těmito pravidly jsou použitelné, ale následují čtyři z nich jsou nezbytné:
- typ entity (element 5.1.1)
 - autorizovaná podoba(y) jména (element 5.1.2)
 - doba existence původce (element 5.2.1); a
 - identifikátor autoritního záznamu (element 5.4.1).
- 4.8 Druh entity je popsán a požadavky konkrétního systému nebo sítě, s nimiž zhotovitel archivního autoritního záznamu pracuje, určí, které z volitelných elementů popisu se v daném autoritním záznamu použijí a zda jsou tyto elementy presentovány v narativní nebo strukturované podobě.
- 4.9 Mnoho elementů popisu v autoritním záznamu odpovídajícímu ISAAR(CPF) bude použito jako přístupové body. Pravidla a konvence pro standardizaci přístupových bodů mohou být vyvinuta na národní úrovni nebo samostatně pro jednotlivé jazyky. Slovníky a konvence používané při vytváření nebo výběru datového obsahu těchto elementů lze rovněž vyvinout na národní úrovni, nebo samostatně pro jednotlivé jazyky. Následující ISO normy jsou užitečné při vývoji a správě řízených slovníků: *ČSN ISO 5963 – Dokumentace. Metody analýzy dokumentů, určování jejich obsahu a výběru lexikálních jednotek selekčního jazyka*, *ISO 2788 Documentation – Guidelines for the establishment and development of monolingual thesauri*, *ČSN 01 0172 ISO 5964 – Pokyny pro vypracování a rozvíjení vícejazyčných tezaurů* a *ČSN ISO 999 – Informace a dokumentace – Zásady zpracování, uspořádání a grafické úpravy rejstříků*. Při citování publikovaného zdroje v každém elementu popisu se předpokládá, že archivy se budou řídit poslední verzí *ČSN ISO 690 – Dokumentace. Bibliografické citace. Obsah, forma a struktura*.
- 4.10 Příklady obsažené ve standardu jsou ilustrativní nikoli závazné. Osvětlují ustanovení pravidel, ke kterým se vztahují a jejich cílem není rozšiřovat tato ustanovení. Nechápejte příklady nebo formu, v jaké jsou prezentovány, jako závazné příkazy. K objasnění kontextu následuje za každým příkladem kurzívou údaj o instituci, která příklad dodala. Další vysvětlující poznámky mohou následovat (rovněž v kurzívě) s tím, že jim předchází slovo „Poznámky:“. Neplet' se údaje o zdroji příkladu a poznámky k příkladu samotnému.
- 4.11 Tento standard je koncipován k použití ve spojení s ISAD (G) – Všeobecným mezinárodním standardem pro archivní popis, 2 vydání a s národními archivními popisnými standardy. Pokud jsou tyto standardy použity v rámci archivního systému popisu nebo sítě, autoritní záznamy budou propojeny s popisy archiválií a naopak. K pochopení, jak mohou být tato spojení vytvořena, srv. kapitolu 6. Popisy archiválií a dokumentů mohou být propojeny s archivními autoritními záznamy v elementu jméno původce(ů) (3.2.1) a v elementu administrativní dějiny/biografie (3.2.2), které jsou v souladu s ISAD (G).
- 4.12 Tento standard byl koncipován k použití s národními standardy a konvencemi. Archiváři se například mohou řídit národními standardy, když se budou rozhodovat, které elementy jsou nebo nejsou opakovatelné. V mnoha zemích archivní systémy

popisu vyžadují jen jednu autorizovanou podobu jména dané entity, zatímco v jiných zemích je dovoleno vytvořit více autorizovaných podob jména.

- 4.13 Tento standard se zaměřuje pouze část podmínek potřebných pro podporu výměny informací o archivních autoritách. Úspěšná automatizovaná výměna informací
- o archivních autoritách prostřednictvím počítačových sítí závisí na přijetí vhodného komunikačního formátu ze strany všech účastníků výměny. Encoded Archival Context (EAC) je jedním z těchto komunikačních formátů podporujících výměnu dat kompatibilních se standardem ISAAR(CPF) prostřednictvím webu. EAC byl vyvinut ve formě Document Type Definitions (DTD) pro XML (Extensible Markup Language) a SGML (Standard Generalized Markup Language).

5. ELEMENTY AUTORITNÍHO ZÁZNAMU

5.1 OBLAST IDENTITY

5.1.1 Typ entity

Záměr:

Určit, zda popisovaná entita je korporací, osobou nebo rodem.

Pravidlo:

Specifikovat typ entity (korporace, osoba nebo rod), která je popisována v tomto autoritním záznamu.

Příklady:

korporace

Česko, Národní archiv

Poznámka: pro autoritní záznam: Poštovní technický zkušební ústav

osoba

Česko, Literární archiv Památníku národního písemnictví

Poznámka: pro autoritní záznam: Mácha, Karel Hynek

rod

Česko, Moravský zemský archiv v Brně

Poznámka: pro autoritní záznam: Thurn-Taxis

5.1.2 Autorizovaná forma(y) jména

Záměr:

Vytvořit autorizovaný přístupový bod jedinečným způsobem identifikující korporaci, osobu nebo rod.

Pravidlo:

Zaznamenejte standardizovanou podobu jména popisované entity v souladu s příslušnými národními nebo mezinárodními konvencemi nebo pravidly aplikovanými institucí, která autoritní záznam vytvořila. Použijte data, místo, působnost, zaměření, přídomky a jiné kvalifikátory, které jsou vhodné k odlišení autorizované podoby jména od jiných entit s podobnými jmény. Specifikujte samostatně v elementu „Pravidla nebo konvence“ (5.4.3), který soubor pravidel byl použit na tento element.

Příklady:

Poštovní technický zkušební ústav

Česko, Národní archiv

Masaryk, Jan (*14.9.1886 Praha – + 10.3.1948 Praha), diplomat a ministr zahraničí ČSR, syn prezidenta T.G.Masaryka

Česko, Národní archiv

Thurn-Taxis, německý šlechtický rod lombardského původu, v Čechách od první poloviny 16. století
Česko, Moravský zemský archiv v Brně

5.1.3 Paralelní formy jména

Záměr:

Uvést různé podoby, ve kterých se autorizovaná forma jména vyskytuje v jiném jazyce nebo v různé formě (formách) zápisu.¹

Pravidlo:

Zaznamenejte paralelní podoby jména v souladu s příslušnými národními nebo mezinárodními konvencemi nebo pravidly aplikovanými institucí, která autoritní záznam vytvořila, včetně všech nezbytných informací nebo kvalifikátorů, předepisovaných těmito konvencemi nebo pravidly. Specifikujte v elementu „Pravidla nebo konvence“ (5.4.3), který soubor pravidel byl použit na tento element.

Příklady:

International Union of Students
Union internationale des étudiants
Union Internacional de Estudiantes
Meždunarodnyj sojuz studentov
Miedzynarodowy Związek Studentów
Česko, Národní archiv

Poznámka: pro autoritní záznam: Mezinárodní svaz studentstva

5.SS – Panzer-Division „Wiking“
Česko, Vojenský historický archiv

Poznámka: pro autoritní záznam: 5.SS – obrněná divize „Wiking“

Masaryk, Jan Garrigue
Masarik, Jan
Česko, Národní archiv

Poznámka: pro autoritní záznam: Masaryk, Jan

5.1.4 Standardizované formy jména podle jiných pravidel

Záměr:

Určit standardizovanou podobu jména korporace, osoby nebo rodu vytvořenou v souladu s jinými pravidly, než s těmi, které se využívají při tvorbě autorizované formy jména. To může ulehčit sdílení autoritních záznamů mezi jednotlivými profesními skupinami.

Pravidlo:

Zaznamenejte standardizovanou podobu jména popisované entity vytvořenou podle jiných konvencí nebo pravidel. Specifikuj tato pravidla nebo pokud je to vhodné také jméno instituce, která tyto standardizované formy jména vytvořila.

Příklady:

Thurn-Taxisové (rod)
Národní knihovna České republiky, národní autority ČR

Masaryk, Tomáš Garrigue, 1850–1937
Národní knihovna České republiky, národní autority ČR

Masaryk, Tomáš G.
Deutsche national Bibliothek, PND – Personennormdatei

¹ V některých případech, zvláště v zemích, které mají více než jeden úřední jazyk, instituce odpovědná za autoritní záznam může vytvořit jednu nebo více uznávaných autorizovaných forem jména majících paralelní nebo stejný status. Tato situace se vyskytuje především u názvů korporací majících více než jednu formu jazykovou nebo formu zápisu se statusem úředního názvu.

Masaryk, T. G. (Tomáš Garrigue), 1850–1937 [AACR2]
Library of Congress Authorities

5.1.5 Jiné formy jména

Záměr:

Určit všechny jiné podoby jména korporace, osoby nebo rody nepoužívané jinde v oblasti identity.²

Pravidlo:

Zaznamenejte jiná jména, pod kterými může být entita známa, jako například:

- a) jiné podoby téhož jména, např. akronymy (zkratky, iniciály)
- b) jiné názvy korporací, např. změny názvu v průběhu času a jejich datace;³
- c) jiná jména osob nebo rodů, např. změny jmen v průběhu času včetně pseudonymů, dívčích jmen atd. (s jim odpovídající datací);
- d) jména osob a rodů s tituly před jménem i za jménem, např. šlechtickými nebo čestnými.

Příklady:

ÚCL

CAA

Česko, Národní archiv

Poznámka: pro autoritní záznam: Úřad pro civilní letectví

Jestřáb

Savigan, Dug

Česko, Literární archiv Památníku národního písemnictví

*Poznámka: pro autoritní záznam: Foglar, Jaroslav (*6.7.1907 Praha – +23.1.1999 Praha), spisovatel literatury pro mládež a skautský vedoucí*

Arcivévoda Ludvík Salvator Toskánský

Erzherzog Ludwig Salvator von Österreich und Toskana

Luigi Salvatore Maria Giuseppe Giovan Battista Domenico Ranieri Ferdinando Carlo Zanobi Antonino

Luigi Salvatore

Lodovico Salvatore

Graf Neudorf, Ludwig

Česko, Národní archiv

Poznámka: pro autoritní záznam: Habsburkové toskánci

5.1.6 Identifikátory korporací

Záměr:

Uvést číselné nebo alfanumerické identifikátory používané k identifikaci korporací.

Pravidlo:

Je-li to možné, zaznamenejte oficiální číslo nebo jiný identifikátor (např. registrační číslo společnosti) pro korporaci a odkaz na působnost a schéma, podle kterého bylo přiděleno.

Příklady:

48134678 (identifikační číslo organizace)

Česko, Národní archiv

Poznámka: pro autoritní záznam: Úřad pro civilní letectví

² V manuálních systémech mají být jiné formy propojeny křížovou referencí na autorizovanou formu jména využitím vylučovacích odkazů („viz”).

³ Pokud je podle národních pravidel nebo konvencí změna jména považována za vytvoření nové entity, zaznamenejte vztah mezi entitami jako dočasný vztah v Oblasti vztahů (5.3).

5.2 OBLAST POPISU

Účelem této oblasti je popsat dějiny, role, kontext a aktivity korporací, osob nebo rodů.

Data existence (5.2.1) musí být zaznamenána jako samostatné elementy.

Informace specifikovaná v pravidlech 5.2.3 – 5.2.8 může být zaznamenána jako samostatné, strukturované elementy nebo jako volný text v 5.2.2.

5.2.1 Data existence

Záměr:

Uvést data existence korporace, osoby nebo rodu.

Pravidlo:

Zaznamenejte data existence popisované entity. Pro korporace jsou to data vzniku/založení/legislativního zmocnění legislativou a zrušení. Pro osoby jsou to data nebo přibližná data narození a úmrtí a nejsou-li tato data známa, období života nebo působení. Jsou-li používány paralelní systémy datace, lze zaznamenat ekvivalentní údaje těchto systémů podle příslušných konvencí nebo pravidel. Specifikujte v elementu „Pravidla nebo konvence“ (5.4.3), který soubor pravidel byl použit na tento element, např. ČSN ISO 8601.

Příklady:

1.1.2003 – 31.5.2007

Česko, Národní archiv

Poznámka: pro autoritní záznam: Ministerstvo informatiky

2.4.1725 – 4.6.1798

Česko, Státní oblastní archiv v Praze

*Poznámka: pro autoritní záznam: Casanova, Giacomo (*2.4.1725 Benátky – + 4.6.1798 Duchcov), dobrodruh, kněz, spisovatel, diplomat a knihovník*

12. století – 1620

Česko, Národní archiv

Poznámka: pro autoritní záznam: Česká kancelář

5.2.2 Dějiny

Záměr:

Uvést stručné dějiny korporace, osoby nebo rodu.

Pravidlo:

Zaznamenejte volnou (narativní) formou nebo jako chronologický výčet hlavní události v životě, činnosti, výsledcích nebo rolích popisované entity. To může zahrnovat informaci o pohlaví, národnosti, rodové a náboženské nebo politické příslušnosti. Kde je to možné doplň datace jako integrální součást narativního popisu.

Příklady:

Dne 11. března 1848 byl na schůzi ve Svatováclavských lázních zvolen Výbor pražského měšťanstva nazývaný proto všeobecně Výborem Svatováclavským (německy také Bürger-Comité či Bürgerausschuss). Výbor zasedal pod předsednictvím hraběte Vojtěcha Deyma v zasedací síni Průmyslové jednoty u sv. Havla. Počet členů výboru se postupně rozrůstal přibíráním zástupců různých vrstev obyvatelstva. Hlavní úkolem výboru bylo zredigovat usnesení „svatováclavské schůze“ a připravit petici ke dvoru. Vedle toho musel věnovat pozornost otázkám veřejné bezpečnosti, problémům národnostním a sociálním. Svatováclavský výbor zasedal denně, někdy i dvakrát (dopoledne a odpoledne), a jeho jednání bylo stenograficky zachycováno do protokolů. Jelikož se činnost Svatováclavského výboru vymykala kontrole zemského prezidia, rozhodl se nejvyšší purkrabí hrabě Rudolf Stadion zřídit nový poradní guberniální sbor. Vyhláškou z 2. dubna 1848 jmenoval 30člennou mimořádnou komisi. Tato komise splýnula se Svatováclavským výborem na schůzi konané 13. dubna 1848 v tzv. Národní výbor.

Česko, Národní archiv

Poznámka: pro autoritní záznam: Národní výbor 1848

Narodil se 5. října 1781 v Praze, zemřel 18. prosince 1848 v Praze a byl pohřben na Olšanském hřbitově. Bolzano vystudoval filozofii a teologii na pražské univerzitě, 7. dubna 1805 byl vysvěcen na kněze a 17. dubna 1805 byl promován na doktora filozofie. Od roku 1815 byl řádným členem Královské české společnosti nauk. V letech 1805–1819 působil Bolzano jako profesor náboženské vědy na filozofické fakultě pražské univerzity, počátkem roku 1820 byl však z úřadu sesazen pro své svobodomyšlné názory, náboženské i politické, které hlásal jak z univerzitní katedry, tak ve svých proslulých nedělních a svátečních promluvách ke studentům. Po sesazení žil po několik let v ústraní v Těchobuzi u Pacova v rodině manželů Josefa a Anny Hoffmannových, od roku 1842 bydlel trvale v Praze u svého bratra. Výsledkem dlouholeté vědecké práce, kterou se Bolzano zabýval po svém sesazení, je jeho čtyřsvazkové Vědosloví (Wissenschaftslehre, Sulzbach 1837), jež patří k základním dílům moderní logiky. Bolzano publikoval i několik závažných matematických prací, avšak nejvýznamnější část jeho matematického díla zůstala v rukopise, podobně jako jeho sociálně utopický spis Knížka o nejlepším státě (Büchlein vom besten Staate), která byla vydána z jeho pozůstalosti poprvé až v roce 1932. Jeho čtyřsvazkovou učebnici náboženské vědy, soubor jeho univerzitních přednášek, vydali anonymně Bolzanovi žáci (Lehrbuch der Religionswissenschaft, Sulzbach 1834).

Svým filozofickým a matematickým dílem, které má průkopnické místo v dějinách moderní vědy, a vlivem, který měl jako univerzitní učitel na akademickou mládež, patří Bolzano k nejvýznamnějším osobnostem předbřeznových Čech.

Česko, Literární archiv Památníku národního písemnictví

*Poznámka: pro autoritní záznam: Bolzano, Bernard (*8.10.1781 Praha – + 18.12.1848 Praha), matematik, filozof a logik, katolický kněz, profesor teologie*

5.2.3 Místa

Záměr:

Identifikovat důležitá místa nebo územní oblasti působnosti, kde korporace, osoba nebo rod vznikly, žily nebo sídlily nebo kde měly jiné vazby.

Pravidlo:

Zaznamenejte jméno důležitého místa (míst) / územní(ch) oblasti(i) působnosti společně s charakteristickými a mezními daty vztahujícími se k entitě.

Příklady:

Florencie (Itálie) – narozen 4.8.1847

Florencie (Itálie) – působení 1847–1859

Brandýs nad Labem, obec Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, okres Praha-východ (Česko) – působení 1859–1915

Mallorca (Španělsko) – působení 1872–?

Zindis (Itálie) – působení 1876–1914

Brandýs nad Labem, obec Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, okres Praha-východ (Česko) – úmrtí 12.10.1915

Česko, Národní archiv

Poznámka: pro autoritní záznam: Habsburkové toskántí

5.2.4 Právní status

Záměr:

Uvést právní status korporace.

Pravidlo:

Zaznamenejte právní status a kde je to vhodné typ korporace spolu s mezními daty, kdy tento status platil.

Příklady:

vědecko-výzkumný ústav ministerstva vnitra (1955–1970)

zálohová rozpočtová organizace (1970–1976)

ústav ministerstva vnitra ČSR (1976–1993)

organizační součást Ministerstva vnitra ČR (1994–2002)

organizační složka státu (2002–2004)

Česko, Národní archiv

Poznámka: pro autoritní záznam: Státní ústřední archiv v Praze

podnik zahraničního obchodu (1953–1990)
akciová společnost pro zahraniční obchod (1990–1994)
akciová společnost (1994)
akciová společnost v likvidaci (1994–dosud)
Česko, Národní archiv
Poznámka: pro autoritní záznam: ARTIA, podnik zahraničního obchodu

5.2.5 Funkce, zaměření a činnost

Záměr:

Uvést funkce, zaměření a činnosti (aktivity) korporace, osoby nebo rodu.

Pravidlo:

Zaznamenejte funkce, zaměření a činnosti vykonávané popisovanou entitou, v případě potřeby i s mezními daty. Je-li to nezbytné, popište charakter funkce, zaměření nebo činnosti.

Příklady:

Úkolem svazu bylo hájit zájmy svých členů, Čechů z Volyně a ze Sovětského svazu vůbec, podporovat nemajetné členy, především invalidy a pozůstalé po padlých vojácích, získávat pro ně podporu od státu, být prostředníkem v jednáních osídlenců s úřady, povznášet hospodářské, kulturní a sociální podmínky členstva.

Česko, Národní archiv

Poznámka: pro autoritní záznam: Svaz Čechů z Volyně

Dobrodruh, kněz, spisovatel, diplomat a knihovník

Česko, Státní oblastní archiv v Praze

*Poznámka: pro autoritní záznam: Casanova, Giacomo (*2.4.1725 Benátky –+ 4.6.1798 Duchcov),
dobrodruh, kněz, spisovatel, diplomat a knihovník*

5.2.6 Pravomoci / oprávnění

Záměr:

Uvést zdroje oprávnění korporace, osoby nebo rodu vztahující se k jejím pravomocím, funkcím, oprávněním nebo oblasti působnosti včetně územní.

Pravidlo:

Zaznamenejte dokumenty, zákony, směrnice nebo smlouvy, které byly pro popisovanou entitu zdrojem pravomocí, funkcí a odpovědnosti, spolu s informací o územní působnosti oprávnění a mezních datech, kdy tato oprávnění platila nebo byla změněna.

Příklady:

Zákon č. 123/1908 ř.z., v příčině zřízení ministerstva veřejných prací a zákonných ustanovení o změně působnosti jednotlivých ministerstev

Vyhláška ministerské rady č. 124/1908 ř.z., ve věci zřízení ministerstva veřejných prací pro království a země na říšské radě zastoupené

Česko, Národní archiv

Poznámka: pro autoritní záznam: Ministerstvo veřejných prací Vídeň

5.2.7 Vnitřní struktury / genealogie

Záměr:

Popsat nebo znázornit vnitřní administrativní strukturu(y) korporace nebo genealogii rodu.

Pravidlo:

Popište vnitřní strukturu korporace a data změn této struktury podstatná pro pochopení způsobu, jakým korporace obstarávala své záležitosti (např. prostřednictvím datovaných organizačních schémat).

Popište genealogii rodu s mezními daty (např. pomocí genealogického rozvodu) způsobem ukazujícím vnitřní vztahy členů rodu.⁴

⁴ Pokud jsou popisovány osoby, informace o jejich genealogii může být zaznamenána v elementu Dějiny (5.2.2) nebo v Oblasti vztahů (5.3).

Příklady:

Podle jednacího řádu byl předsedou výboru guberniální prezident, zastupovaný v případě potřeby předsedou zvoleným z pléna. Tento místopředseda byl zároveň jakýmsi jednatelem a pečoval o řádné vedení jednacího protokolu. Předsedovi k ruce byli čtyři sekretáři (dva čeští a dva němečtí), kteří redigovali publikaci jednacích protokolů pro tisk. Výbor se členil do 12 sekcí, které byly postupně podle potřeby ustaveny. Byly to sekce:

- I. pro návrh volebního řádu a přípravy k provedení voleb do českého sněmu (ustavena 13. dubna)
 - II. pro návrh definitivního volebního zákona a zásady zemského zřízení pro Čechy (ustavena 4. května)
 - III. pro návrh obecního řádu pro obce a vsi (mimo Prahu, pro níž si vypracování vyhradil pražský purkmistr) (ustavena 6. května)
 - IV. pro školství (ustavena 28. dubna)
 - V. pro reformy soudnictví, zrušení patrimoniálního soudnictví a zavedení zeměpanských instancí
 - VI. pro návrh zákona k praktickému provedení principu úplné rovnoprávnosti obou zemských jazyků ve škole a na úřadě (ustanovená 28. dubna)
 - VII. pro úpravu selských poměrů a zvláště výkupu z roboty (ustavena 19. dubna)
 - VIII. pro jednací řád příštího zemského sněmu
 - IX. pro poměr království českého k rakouskému státu, k ostatním korunním zemím a k německému spolku (ustanovená 19. dubna)
 - X. pro ostatní, v předešlých rubrikách neobsažené vnitřní konstituční zemské záležitosti, pro přijímání návrhů, sdělení o reakčních snahách a jejich odstraňování a pro korespondenci vůbec (ustanovená 19. dubna)
 - XI. pro kancelářské, tiskové a pokladniční věci (ustanovená 19. dubna)
 - XII. pro rovnost kultu (ustavena 29. dubna)
- K těmto přibýly 29. května ustavené nové sekce pro berní záležitosti a hypoteční banku a pro věci hornické.

Česko, Národní archiv

Poznámka: pro autoritní záznam: Národní výbor 1848

Smrtí velkovévody Giana Gastona zaniká v Toskánsku vládnoucí rod Medici (9.7.1737). Novým velkovévodou se v tomto kraji stal František Štěpán Lotrinský (1708–1765), manžel císařovny Marie Teresie a od roku 1745 císař František I. Po jeho smrti se ujal vlády nad Toskánskem jeho třetí syn Petr Leopold (1747–1792) s titulem velkovévody toskánského. Roku 1763, v souvislosti s jednáními o jeho sňatku s Marií Ludovikou Španělskou bylo Toskánsko prohlášeno za habsburskou sekundogenituru. Petr Leopold vystřídal ve Vídni jako císař Leopold II zemřelého bratra Josefa II. (1741–1790) Jeho nástupcem v Toskánsku se stal druhorozený syn Ferdinand (1769–1834). Po Ferdinandově smrti přešlo velkovévodství na Leopolda II. (1797–1870), druhorozeného syna z prvního manželství s Marií Luisou Neapolskou. Protihabsburský odpor v sjednocující se Itálii donutili Leopolda 27.4.1859 k odchodu z Toskánska. Abdikoval ve prospěch svého nejstaršího syna Ferdinanda IV (1835–1938), ale 16.8.1859 byla habsbursko-lotrinská dynastie sesazena. Leopold se uchýlil na svá panství v Čechách a bývalý velkovévoda Ferdinand jako hlava toskánské větve habsburského domu řídil s rodinou trvale v Rakousku.

Leopold II měl s první manželkou (sňatek 16.11.1817) Marií Annou Saskou (1799–1832) tři dcery. S druhou manželkou (sňatek 7.6.1833) Marií Antonií Bourbon-Sicilskou (1814–1898) 5 dcer, z nichž tři zemřely jako malé a 5 synů, z nichž jeden zemřel ve dvou letech. Ze synů se dospělosti dožil Ferdinand IV (1835–1908), který se v roce 1856 oženil s Annou Saskou (1836–1859) a po její smrti, v roce 1868, s Alicí Parmskou (1849–1935). Druhorozený syn Karel Salvátor (1839–1892) se v roce 1861 oženil s Marií Immacolatou Bouorbon-Sicilskou (1844–1899). Ludvík Salvátor (1847–1915) zůstal nesezdán, stejně jako Leopoldův syn Jan Nepomuk, od roku 1899 nosící jméno Jan Orth (1859–1890), který v roce 1890 zmizel.

Česko, Národní archiv

Poznámka: pro autoritní záznam: Habsburkové toskánci

5.2.8 Obecný kontext

Záměr:

Uvést podstatnou informaci o obecném sociálním, kulturním, ekonomickém, politickém nebo historickém kontextu, ve kterém korporace, osoba nebo rod působily, žily nebo vyvíjely činnost.

Pravidlo:

Uveďte závažné informace o sociálním, kulturním, ekonomickém, politickém nebo historickém kontextu, ve kterém popisovaná entita působila.

Příklady:

Jedním z významných výdobytků revolučních událostí roku 1848 v habsburské monarchii byla i rozsáhlá správní reforma, která od základu změnila správu říše. Na základě říšského zákona ze dne 7. září 1848 byly zrušeny patrimoniální úřady, které byly nově nahrazeny konstituovanými obcemi. Součástí těchto rozsáhlých reforem bylo i zřízení okresních (podkrajových) úřadů, spravujících tzv. politické okresy, a soudní správa zřízením okresních soudů. Tím byla od základů odbourána stará a již nevyhovující patrimoniální správa, v níž správní i soudní pravomoc vykonávala vrchnost.

Česko, Státní oblastní archiv v Plzni – Státní okresní archiv Rokycany

Poznámka: pro autoritní záznam: Obení úřad Holoubkov

Hranice jsou nejzápadnějším městem České republiky, leží asi 8 km severně od Aše. Až do pozdního středověku byla tato nejzápadnější enkláva přiřazena k tzv. Regnitzlandu a spadala tak pod jurisdikci bamberského biskupa. Jediným svatostánkem v této oblasti byl kostel sv. Lorenze v Hofu (první zmínka 1214). Z Hofu byly pak zakládány filiální kaple a kostely. Tak byly založeny filiálky Schwarzenbach a Regnitzlosau. Ze Schwarzenbachu pak kaple v Pilgramsreuthu a Rehau a z Regnitzlosau pak dceřinné kaple v Possecku a Hranicích. První ověřená zmínka o obci Hranice pochází z 15. června 1413. Kaple sv. Martina v Hranicích se objevuje až roku 1432, kdy musela být opětovně vysvěcena bamberským světícím biskupem Gerhardem ze Salomy, protože došlo k jejímu znesvěcení husitskými kacíři. Tehdy Hranice ještě nebyly samostatnou farností, k tomu došlo až po roce 1502. Z Regnitzlosau sem docházel pomocný duchovní, jak o tom svědčí lenní soupis kostela sv. Lorenze v Hofu z roku 1440. Ve 20. letech 16. století se na Ašsku začíná šířit díky zedtwitzovské vrchnosti učení Martina Luthera.

Česko, Státní oblastní archiv v Plzni – Státní okresní archiv Cheb

Poznámka: pro autoritní záznam: Evangelický farní úřad Hranice

Vedle literatury věnoval Baar mnoho svého úsilí činnosti v kněžském reformním hnutí, vycházejícím z Katolické moderny, s níž Baar souvisel i svými uměleckými počátky. Reformní hnutí devadesátých let minulého století navazovalo vědomě na české reformní tradice josefínské a bolzanovské, zejména na reformní program Františka Náhlavského z roku 1848, mělo však ve svém programu také ideu cyrilometodějskou a přiznávalo se k reformnímu úsilí české reformace. Po nezdaru, které utrpělo české reformní hnutí v roce 1907 tvrdým zásahem episkopátu, nerezignoval Baar ani jeho přátelé stojící v čele hnutí, k nimž patřil zejména básník Xaver Dvořák, ale vystoupil znovu s reformními požadavky hned v prvních dnech samostatného československého státu, kdy se zdálo, že je doba pro jejich probíjení zvláště příznivá.

V říjnových dnech roku 1918 byla přičiněním Baarovým znovuobnovena Jednota katolického duchovenstva, v roce 1907 rozpuštěná, a Baar se stal jejím mluvčím a prvním předsedou. Byl také autorem spisu *Obnova katolické církve v Československu*, který vyšel anonymně roku 1919 a shrnoval a podrobně zdůvodňoval reformní požadavky českého kléru adresované římské kúrii. Po odmítnutí československých reformních požadavků Římem vzdal se Baar předsednictví v Jednotě i svého působení v duchovní správě, odešel do Klenčí a věnoval se již jen literární práci. Žil však v přesvědčení o oprávněnosti reformních snah, které nejednou vyslovil a ve víře v jejich konečné vítězství, které bude i rehabilitací Jednoty.

Česko, Literární archiv Památníku národního písemnictví

*Poznámka: pro autoritní záznam: Baar, Jindřich Šimon (*7.2.1869 Klenčí – +24.10.1925 Klenčí), katolický kněz, prozaik, básník a dramatik, sběratel folklóru, pohádek, tvůrce historického a národopisného obrazu Chodska.*

5.3 OBLAST VZTAHŮ

Účelem této oblasti je popsat vztahy s jinými korporacemi, osobami nebo rody. Tyto korporace, osoby nebo rody mohou být popsány v jiných autoritních záznamech.

5.3.1 Jména/identifikátory spřízněných korporací, osob nebo rodů

Záměr:

Uvést jména a jiné jedinečné identifikátory spřízněných entit a podporovat napojení na autoritní záznamy těchto spřízněných korporací, osob nebo rodů.

Pravidlo:

Zaznamenejte autorizovanou formu jména a příslušné jedinečné identifikátory, včetně identifikátoru autoritního záznamu příslušné entity.⁵

5.3.2 Kategorie vztahu

Záměr:

Identifikovat obecnou kategorii vztahu mezi popisovanými entitami a jinou korporací, osobou nebo rodem.

Pravidlo:

Zaznamenejte obecnou kategorii, do níž popisovaný vztah spadá. Využijte obecných kategorií předepsaných národními pravidly nebo konvencemi nebo jednu z následujících čtyřech kategorií. Zaznamenejte v elementu „Pravidla nebo konvence“ (5.4.3) klasifikační schéma použité k popisu vztahu jako zdroj termínů řízeného slovníku.

- **Hierarchický** (např. nadřízený/podřízený; řízený/řídící; vlastník/vlastněný)
V hierarchickém vztahu může entita využívat pravomoc a kontrolovat aktivity několika jiných korporací, osob nebo rodů. Entita může být rovněž podřízena několika jiným korporacím, osobám nebo rodům, jako například společné výbory nebo organizace, jejichž nadřízený se v průběhu času změnil.
- **Časový** (např. předchůdce/následovník)
V časovém vztahu může entita následovat několik korporací, osob nebo rodů ve výkonu těch samých funkcí a činností. Naopak může být následována několika jinými korporacemi, osobami nebo rody.
- **Rodinný**
V rodině může mít jakákoli osoba četné vztahy s jinými členy rodiny a s rodem jako entitou. Jestliže je genealogická struktura rodu komplexní, může být vhodné vytvořit samostatné autoritní záznamy pro každého člena a spojit je s rodičem(či), manželem(kou) a dítětem (dětmi). Tato informace může být alternativně zaznamenána v elementu „Vnitřní struktura/genealogie“ (5.2.7).
- **Asociativní**
Asociativní (sdružovací) vztah je obecná kategorie pro vztahy nespádajících pod žádnou z výše uvedených kategorií (např. dodavatel/klient, členství, část/celek, obchodní partner)

5.3.3 Popis vztahu

Záměr:

Uvést konkrétní popis charakteru vztahu.

Pravidlo:

Zaznamenejte přesný popis charakteru vztahu mezi entitou popisovanou v tomto autoritním záznamu a jinými spřízněnými entitami, např. nadřízené instituci, podřízené instituci, vlastníkov, předchůdci, manželovi, manželce, synovi, bratranci (sestřenici), učitel, studentu, profesnímu kolegovi. Zaznamenejte v elementu „Pravidla nebo konvence“ (5.4.3) klasifikační schéma použité k popisu vztahu jako zdroj termínů řízeného slovníku. Může zde být použit rovněž narativní popis dějin nebo charakteru vztahu.

5.3.4 Datace vztahu

Záměr:

Uvést data trvání vztahu s jinou korporací, osobou nebo rodem.

Pravidlo:

Zaznamenejte důležitá data začátku vztahu nebo následnictví a data konce vztahu. Specifikujte v elementu „Pravidla nebo konvence“ (5.4.3) použité systémy datování, např. ČSN ISO 8601.

⁵ V manuálních systémech mají být jména/identifikátory spřízněných korporací, osob nebo rodů propojeny křížovou referencí na autorizovanou formu jména využitím přidružovacích odkazů („viz též”).

Příklady:

5.3.1 – Jména (identifikátory) spřízněných entit	Identifikátor	5.3.2 – Kategorie vztahu	5.3.3 – Popis vztahu	5.3.4 – Datace vztahu
Leopold II., toskánský velkovévoda, 1797–1870	000291196	rodinný	člen rodu	1797–1870
Ludwig Salvator, Erzherzog v. Österreich, 1847–1915	000082543	rodinný	člen rodu	1847–1915
Leopold II., římskoněmecký císař, 1747–1792	000186984	rodinný	člen rodu	1747–1792

Česko, Národní archiv

Poznámka: pro autoritní záznam: Habsburkové toskánští

5.3.1 – Jména (identifikátory) spřízněných entit	Identifikátor	5.3.2 – Kategorie vztahu	5.3.3 – Popis vztahu	5.3.4 – Datace vztahu
Česko. Zemský výbor	000283635	hierarchický	nadřízený	1862–1913
Zemský správní výbor		hierarchický	nadřízený	1913–1928
Stavovská divadelní dohlédací komise		časový	předchůdce	1862
Rieger, František Ladislav, baron, 1818–1903	000030674	asociativní	intendant	1862–
Sladkovský, Karel, 1823–1880	000033168	asociativní	intendant	1879–1880
Škarda, Jakub, 1828–1894	000036428	asociativní	intendant	1880–

Česko, Národní archiv

Poznámka: pro autoritní záznam: Intendace českého Národního divadla

5.3.1 – Jména (identifikátory) spřízněných entit	Identifikátor	5.3.2 – Kategorie vztahu	5.3.3 – Popis vztahu	5.3.4 – Datace vztahu
Nikolaj Zacharovič Nikolajev		rodinný	otec	1880
Mavra Sergejevna Nikolajevová		rodinný	matka	1880
Naděžda Danilovna Nikolajevová		rodinný	manželka	1910
Simbirská gubernie (Rusko)		asociativní	úředník	1918
Všeruské ústavodárné shromáždění		asociativní	člen	1917–1918
Dálněvýchodní ústavodárné shromáždění		asociativní	člen	1919–1922
Strana socialistů-revolucionářů (eserů)		asociativní	člen	1905–1929
Sjednocení ruských činitelů městských a venkovských samospráv		asociativní	člen	1922–1925
Sjednocení ruských činitelů městských a venkovských samospráv		asociativní	člen vedení – jednatel	1925–1933
Ruský zahraniční historický archiv v Praze		asociativní	člen vědecké komise	1929–1945
Ruská knihovna T. G. Masaryka v Praze		asociativní	pracovník	1929–1945

Česko, Národní archiv

Poznámka: pro autoritní záznam: Semjon Nikolajevič Nikolajev

5.4 OBLAST KONTROLY

5.4.1 Identifikátor autoritního záznamu

Záměr:

Jedinečným způsobem identifikovat autoritní záznam v kontextu, ve kterém bude užíván.

Pravidlo:

Zaznamenejte jedinečný identifikátor autoritního záznamu v souladu s místními nebo národními konvencemi. Pokud je autoritní záznam používán mezinárodně, zaznamenejte kód země, ve které byl autoritní záznam vytvořen v souladu s poslední verzí ČSN ISO 3166 Kódy pro názvy zemí.

Jestliže je tvůrcem autoritního záznamu mezinárodní organizace, uveďte její identifikátor místo kódu země.

Příklady:

ES47161AGS RA 00001

Spain, Archivo General de Simancas

Note: For the authority record: Consejo de Guerra

GB/NNAF/F10216

United Kingdom, The National Archives: Historical Manuscripts Commission

AU NLA 93-535878

Australia, National Library of Australia

AU NAA CA 37

Australia, National Archives of Australia

000299192

Česká republika, databáze národních autorit (systémové číslo)

Příklady kódů zemí:

AU Austrálie

CA Kanada

CZ Česká Republika

ES Španělsko

FR Francie

GB Spojení království

MY Malajsie

SE Švédsko

SK Slovenská republika

US Spojené státy

5.4.2 Identifikátory institucí

Záměr:

Identifikovat instituci(e) odpovědnou(né) za autoritní záznam.

Pravidlo:

Zaznamenejte úplnou autorizovanou formu jména(jmen) instituce(i) odpovědné(ých) za vytvoření, změny nebo rozšíření autoritního záznamu. Alternativně zaznamenejte kód instituce v souladu s národním nebo mezinárodním standardem pro identifikační kódy institucí. Uveďte také odkaz na systém identifikace použitý k určení institucí (např. ISO 15511).

Příklady:

Archivo General de Simancas

ES47161AGS (ISO 15511)

Španělsko, Archivo General de Simancas

Poznámka: Pro autoritní záznam: Consejo de Guerra

Archivo General de la Nación
MX9AGN (ISO 15511)
Mexiko, Archivo General de la Nación

Archivo di Stato di Firenze
IT AS Fi
Itálie, Archivio di Stato di Firenze

SE/RA
Švédsko, Riksarkivet

US DNA
Spojené státy, National Archives and Records Administration

DE/ Barch
Německo, Bundesarchiv

CZ-A100000010
Česko, Národní archiv

5.4.3 Pravidla nebo konvence

Záměr:

Identifikovat národní nebo mezinárodní konvence nebo pravidla použité při vytváření archivního autoritního záznamu.

Pravidlo:

Zaznamenejte jména, pokud je to užitečné, i vydání nebo data zveřejnění použitých konvencí nebo pravidel. Zvlášť specifikujte pravidla použitá pro vytvoření autorizované formy jména. Uveďte odkaz na systém(y) datování použité k identifikaci dat v tomto autoritním záznamu (např. ČSN ISO 8601).

Příklady:

- Základní norma pro strukturu záznamu: Mezinárodní standard pro archivní autoritní záznamy korporací, osob a rodů ISAAR(CPF) [red. překladu Miroslav Kunt], 2. vyd., Praha: Odbor archivní správy Ministerstva vnitra, 2009
 - Způsob tvorby autorizované formy jména přejímané z databáze národních autorit ČR (5.1.4): Národní autority ČR [online], Praha: Národní knihovna ČR, 2007–2009, [cit. 2009-05-16]. Dostupné z [www: <http://authority.nkp.cz>](http://authority.nkp.cz)
 - Způsob citace: ČSN ISO 690:1987 – Dokumentace. Bibliografické citace. Obsah, forma a struktura, Praha: Český normalizační institut, 1996
 - Způsob citace: ČSN ISO 690-2:1997 – Informace a dokumentace – Bibliografické citace – Část 2: Elektronické dokumenty nebo jejich části, Praha: Český normalizační institut, 2000
 - Datum vytvoření nebo revize záznamu (5.4.6): ČSN ISO 8601:2000 – Datové prvky a formáty výměny – Výměna informací – Zobrazení data a času, Praha: Český normalizační institut, 2005
 - Způsob kódování použitého jazyka záznamu (5.4.7): ČSN ISO 639-2:1998 – Kódy pro názvy jazyků – Část 2: Třípísmenný kód, Praha: Český normalizační institut, 2000
- Česko, Národní archiv*

5.4.4 Status

Záměr:

Identifikovat předběžný status autoritního záznamu, aby uživatelé mohli porozumět aktuálnímu statusu autoritního záznamu.

Pravidlo:

Zaznamenejte současný status autoritního záznamu: zda je záznam návrhem, konečnou nebo revidovanou verzí nebo je smazán.

Příklady:

návrh
definitivní
revize

smazáno
Česko, Národní archiv

5.4.5 Úroveň podrobnosti

Záměr:

Určit, zda má autoritní záznam minimální, částečnou nebo úplnou úroveň podrobnosti.

Pravidlo:

Uveďte, zda má záznam minimální, částečnou nebo úplnou úroveň podrobnosti v souladu s příslušnými mezinárodními nebo národními směrnicemi nebo pravidly. V případě absence národních směrnic nebo pravidel jsou minimální záznamy takové, které se skládají pouze ze čtyř základních elementů autoritního záznamu podle ISAAR(CPF) (viz 4.8), zatímco úplné záznamy jsou takové, které obsahují informaci ve všech podstatných elementech popisu podle ISAAR(CPF).

Příklady:

úplný
minimální
částečný
Česko, Národní archiv

5.4.6 Data vytvoření, změny nebo smazání

Záměr:

Uvést, kdy byl autoritní záznam vytvořen, změněn nebo smazán.

Pravidlo:

Zaznamenejte datum, kdy byl autoritní záznam vytvořen a data jeho případných změn. Specifikujte v elementu „Pravidla nebo konvence“ (5.4.3) použité systémy datování, např. ČSN ISO 8601.

Příklady:

2008-05-09 (vytvoření)
2009-05-09 (revize)
Česko, Národní archiv

5.4.7 Jazyk(y) a písmo(a)

Záměr:

Identifikovat jazyk(y) nebo písmo(a) použité k vytvoření autoritního záznamu.

Pravidlo:

Zaznamenejte jazyk(y) nebo písmo(a) archivního autoritního záznamu. Uveďte příslušné ISO kódy pro jazyky (ČSN ISO 639-2) nebo písma (ISO 15924 Codes for the representation of names of scripts).

Příklady:

Latn (latinka)
cze (česky)
Česko, Národní archiv

5.4.8 Zdroje

Záměr:

Identifikovat zdroje použité při tvorbě autoritního záznamu.

Pravidlo:

Zaznamenejte zdroje použité při vzniku autoritního záznamu.

Příklady:

Kolektiv. Ludvík Salvátor. Vědec a cestovatel, Brandýs nad Labem-Stará Boleslav: Město Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, 2005

MACHATKOVÁ, Raisa. Nikolajev, Semjon Nikolajevič. Inventář, Praha: Národní archiv, 2008
Česko, Národní archiv

Poznámka: pro autoritní záznam: Semjon Nikolajevič Nikolajev

KŘIVSKÝ, Pavel; PAVLÍKOVÁ, Marie. Bernard Bolzano (1781 – 1848). Soupis osobního fondu [online], Praha: Památník národního písemnictví, 1981, Edice inventářů č. 382, [cit. 2009-05-16]. Dostupné z www: <<http://www.badatelna.cz>>

Česko, Literární archiv Památníku národního písemnictví

*Poznámka: pro autoritní záznam: Bolzano, Bernard (*8.10.1781 Praha – + 18.12.1848 Praha), matematik, filosof a logik, katolický kněz, profesor teologie*

5.4.9 Poznámky ke správě

Záměr:

Dokumentovat vytvoření a změny autoritního záznamu.

Pravidlo:

Uveďte poznámky vztahující se k vytvoření a udržování autoritního záznamu. Zde mohou být uvedena jména osob odpovědných za vytvoření autoritního záznamu.

Příklady:

Vytvořil: Gregorovičová, Eva (5.1.5) a Kunt, Miroslav, CZ-A100000010 (Národní archiv)

Poznámka: pro autoritní záznam: Habsburskové toskánci

6. SPOJENÍ KORPORACÍ, OSOB A RODŮ S ARCHIVNÍM MATERIÁLEM A JINÝMI ZDROJI

Archivní autoritní záznamy jsou vytvářeny primárně k dokumentování kontextu vzniku archiválií. Aby byla tato dokumentace použitelná, je nezbytné spojit autoritní záznamy s popisy archiválií. Archivní autoritní záznamy mohou být rovněž spojeny s jinými relevantními informačními zdroji. Když je takové napojení provedeno, je důležité popsat charakter vztahu (je-li znám) mezi korporací, osobou nebo rodem a napojeným zdrojem. Tato sekce uvádí pravidla, jak lze takové spojení vytvořit v rámci systému archivního popisu. Viz schéma 1 podávající v obrazové podobě totéž.

Zaznamenejte příslušné informace specifikované v níže uvedených elementech nebo vazbách ke zdrojům informace formou volného (narativního) nebo strukturovaného textu.

6.1 Identifikátory a názvy napojených zdrojů

Záměr:

Jednoznačně identifikovat napojené zdroje nebo umožnit napojení autoritního záznamu popisujícího příslušný zdroj, pokud takový popis existuje.

Pravidlo:

Uveďte jedinečné identifikátory/referenční kódy nebo názvy napojených zdrojů. Pokud je to vhodné, uveďte identifikátory každého samostatného popisu napojeného zdroje.

6.2 Typy napojených zdrojů

Záměr:

Uvést typ napojeného zdroje(ů), na který(é) je odkazováno.

Pravidlo:

Určete typ napojených zdrojů – např. archivní materiál (archivních fondů, sérií atd.), archivní popis, archivní pomůcka, monografie, novinový článek, internetová stránka, fotografie, muzejní sbírka, dokumentární film, záznam získaný v rámci orální historie.

6.3 Charakter vztahů

Záměr:

Stanovit charakter vztahu mezi korporací, osobou nebo rodem a napojenými zdroji.

Pravidlo:

Popište charakter vztahů mezi korporací, osobou nebo rodem a napojeným zdrojem – např. původce, autor, dotčený subjekt, správce, vlastník autorských práv, revizor, vlastník.

6.4 Data napojených zdrojů nebo vztahů

Záměr:

Uvést veškerá podstatná data pro příslušné zdroje nebo data vztahů mezi korporací, osobou nebo rodem a příslušnými zdroji a určit význam těchto dat.

Pravidlo:

Uveďte všechna podstatná data vztahující se k příslušným zdrojům nebo vztahům mezi korporacemi, osobami nebo rody a napojenými zdroji a popište význam těchto dat.

Příklady:

6.1 – Identifikátory a názvy napojených zdrojů	Identifikátor	6.2 – Typy napojených zdrojů	6.3 – Charakter vztahů	6.4 – Data napojených zdrojů nebo vztahů
Rodinný archiv toskánských Habsburků	CZ-A100000010/1044 (Národní archiv, fond č. 1044)	archivní fond	původce	[1460]1766-1915

Česko, Národní archiv

Poznámka: pro autoritní záznam: Habsburkové toskáňští

6.1 – Identifikátory a názvy napojených zdrojů	Identifikátor	6.2 – Typy napojených zdrojů	6.3 – Charakter vztahů	6.4 – Data napojených zdrojů nebo vztahů
Špaček, Karel prof. ing.	CZ-A100000010/653 (Národní archiv, fond č. 653)	archivní fond	původce	1900–1906
Špaček, Karel prof. ing.	CZ-A630000060/501 (Archiv Národního technického muzea, fond č. 501)	archivní fond	původce	1900–1932

Česko, Národní archiv

Poznámka: pro autoritní záznam: Špaček, Karel, Prof. Ing. Dr.h.c., (*23.5.1866 Trněný Újezd – +22.6.1937

Praha), železniční stavební inženýr, vysokoškolský učitel

6.1 – Identifikátory a názvy napojených zdrojů	Identifikátor	6.2 – Typy napojených zdrojů	6.3 – Charakter vztahů	6.4 – Data napojených zdrojů nebo vztahů
Ministerstvo pošt, Praha	CZ-A100000010/1089 (Národní archiv, fond č. 1089)	archivní fond	původce	1945–1952
Hála František	CZ-A100000010/483 (Národní archiv, fond č. 483)	archivní fond	původce	1945–1948
Londýnský archiv	CZ-A100000010/1499 (Národní archiv, fond č. 1499)	archivní sbírka	původce	1945–1948 (inventurní čísla 141, 142)

Česko, Národní archiv

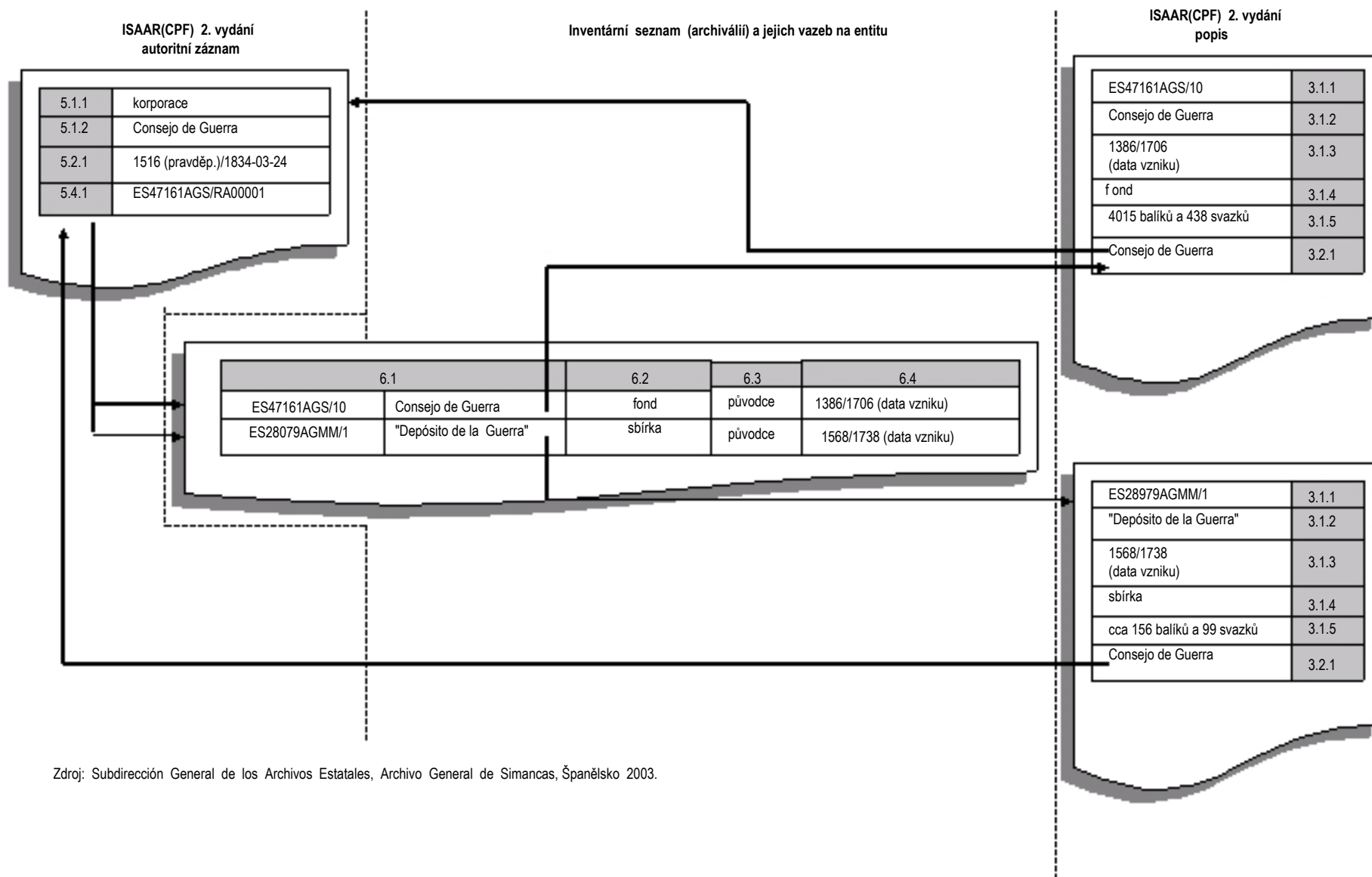
Poznámka: pro autoritní záznam: Ministerstvo pošt

6.1 – Identifikátory a názvy napojených zdrojů	Identifikátor	6.2 – Typy napojených zdrojů	6.3 – Charakter vztahů	6.4 – Datace napojených zdrojů nebo vztahů
Ministerstvo pošt, Praha	CZ-A100000010/1089 (Národní archiv, fond č. 1089)	archivní fond	autor	1945–1948
Hála František	CZ-A100000010/483 (Národní archiv, fond č. 483)	archivní fond	původce	1927–1945
Hála František	CZ-A100000010/483 (Národní archiv, fond č. 483)	archivní fond	autor	1945–1948
Londýnský archiv	CZ-A100000010/1499 (Národní archiv , fond č. 1499)	archivní sbírka	autor	1945–1948 (inventární čísla 141, 142)

Česko, Národní archiv

Poznámka: pro autoritní záznam: Hála, František, ThDr., Msgre (* 20.6.1893 Dražovice u Vyškova – + Praha), kněz, československý politik a ministr

Schéma 1 : Propojení archivních autoritních záznamů podle 2. vydání ISAAR(CPF) s popisem archiválií dle 2. vydání ISAD(G)

Zdroj: Subdirección General de los Archivos Estatales, Archivo General de Simancas, Španělsko 2003.

PŘÍLOHA A

Porovnání elementů popisu prvního a druhého vydání ISAAR (CPF)

1. vydání	2. vydání
1.1 Identifikační kód (Identity code)	5.4.1 (Identifikátor autoritního záznamu) a 5.4.2 (Identifikátory institucí)
1.2 Typ záznamu (Type of record)	5.1.1 (Typ entity)
1.3 Autoritní vstup (Authority entry)	5.1.2 (Autorizovaná forma(y) jména)
1.4 Paralelní vstupy (Parallel entries)	5.1.3 (Paralelní formy jména)
1.5 Nepreferované výrazy (Non-preferred terms)	5.1.5 (Jiné formy jména)
1.6 Napojené vstupy (Related entries)	5.3 (Oblast vztahů)
2.1.1 Úřední čísla (Legal numbers)	5.1.6 (Identifikátory korporací)
2.1.2 Jména (Names)	5.1.4 (Standardizované formy jména podle jiných pravidel)
2.1.3 Data a místa existence (Dates and places of existence)	5.2.1 (Data existence) a 5.2.3 (Místa)
2.1.4 Místo činnosti (Business location)	5.2.3 (Místa)
2.1.5 Právní status (Legal status)	5.2.4 (Právní status)
2.1.6 Mandát, funkce, oblast činnosti (Mandate, functions, sphere of activity)	5.2.5 (Funkce, zaměření a činnosti) a 5.2.6 (Pravomoci/oprávnění)
2.1.7 Administrativní struktura (Administrative structure)	5.2.7 (Vnitřní struktura/genealogie)
2.1.8 Vztahy (Relationships)	5.3 (Oblast vztahů)
2.1.9 Jiné podstatné informace (Other significant information)	5.2.8 (Obecný kontext)
2.2.2 Jména (Names)	5.1.4 (Standardizované formy jména podle jiných pravidel)
2.2.3 Data a místa existence (Dates and places of existence)	5.2.1 (Data existence) a 5.2.3 (Místa)
2.2.4 Místo působení (Places of residence)	5.2.3 (Místa)
2.2.5 Národnost/státní příslušnost (Nationality)	5.2.2 (Dějiny)
2.2.6 Zaměření, oblasti činnosti (Occupation, sphere of activity)	5.2.5 (Funkce, zaměření a činnost)
2.2.8 Vztahy (Relationships)	5.3 (Oblast vztahů)
2.2.9 Jiné podstatné informace (Other significant information)	5.2.8 (Obecný kontext)
2.3.2 Jména (Names)	5.1.4 (Standardizované formy jména podle jiných pravidel)
2.3.3 Data a místa existence (Dates and places of existence)	5.2.1 (Data existence) a 5.2.3 (Místa)
2.3.4 Místa nebo geografické oblasti (Places and/or geographical areas)	5.2.3 (Místa)
2.3.5 Národnost/státní příslušnost (Nationality)	5.2.2 (Dějiny)
2.3.6 Zaměření, oblast činnosti (Occupation, sphere of activity)	5.2.5 (Funkce, zaměření a činnost)
2.3.7 Rodový rozrod (Family tree)	5.2.7 (Vnitřní struktury/genealogie)
2.3.8 Vztahy (Relationships)	5.3 (Oblast vztahů)
2.3.9 Jiné podstatné informace (Other significant information)	5.2.8 (Obecný kontext)
3.1 Poznámka archiváře (Archivist's note)	5.4.8 (Zdroje) a 5.4.9 (Poznámky ke správě)
3.2 Pravidla nebo konvence (Rules or conventions)	5.4.3 (Pravidla nebo konvence)
3.3 Datum (Date)	5.4.6 (Data vytvoření, změny nebo smazání)

PŘÍLOHA B

Příklady slouží jako ilustrační a nemají povahu normy. Ukazují možnosti aplikace nebo interpretace pravidel. Neberte příklady nebo jejich formu ve které jsou zde prezentovány jako předpis. Pravidla v tomto standardu specifikují vstupní data pro autoritní kontrolu záznamu, nikoliv datový výstup nebo prezentační zobrazení těchto informací, pro které existuje nekonečný počet možností. Všechny mohou být správné a v souladu s pravidly. Další úplné příklady autoritních záznamů odpovídajících pravidlům ISAAR můžete nalézt na webových stránkách ICA/CDS <http://www.hmc.gov.uk/icacds/icacds.htm>.

Plné příklady

1. Popis korporace

5.1.1 – Typ entity	korporace
5.1.2 – Autorizovaná forma jména	Ministerstvo železnic Vídeň
5.1.3 – Paralelní formy jména	k.k. Eisenbahnministerium Wien; C.K. Ministerstwo Kolei Żelaznych; c.k. ministerstvo železnic
5.1.4 – Standardizované formy podle jiných pravidel	Rakousko (1867–1918). Ministerstvo železnic
5.1.5 – Jiné formy jména	EM; MŽ/R; železniční ministerium; k.k. Eisenbahn–Ministerium
5.1.6 – Identifikátory korporací	
5.2.1 – Data existence	1896–1918
5.2.2 – Dějiny	Vzhledem k výstavbě nových státních železničních tratí, budování místních drah a zestátňování železnic bylo vyčleněním agendy železnic z Ministerstva obchodu k 15.1.1896 zřízeno samostatné ministerstvo. Současně byl vyhlášen nový organizační statut státní železniční zprávy rakouské části monarchie (Předlitavska). Zaniklo rozpadem Rakousko-uherské monarchie ke dni 15.11.1918.
5.2.3 – Místa	Vídeň (Rakousko); Rakousko (1867–1918)
5.2.4 – Právní status	Ústřední úřad – ministerstvo
5.2.5 – Funkce, zaměření, činnost	Úkolem ministerstva bylo nejvyšší jednotné vedení a správa státních železnic v Předlitavsku, jejich výstavba a provoz drah státem na účet vlastníka, jakož i paroplavba a trajekty na Bodamském jezeře. Vykonyvalo též státní dohled nad železnicemi Předlitavska. Hlavními kompetencemi ministerstva jako vrchnostenského orgánu byly: 1) mezinárodní vztahy, účast na kongresech 2) železniční legislativa 3) zestátňování železnic 4) příprava, v některých případech i udělování koncesí ke stavbě a provozu soukromých drah 5) povolování předběžných technických prací (předběžná koncese) a schvalování dokumentace staveb dráhy

	<ol style="list-style-type: none"> 6) udělování povolení k zahájení provozu nových drah 7) typové schvalování strojního a provozního zařízení 8) schvalování dopravních a provozních předpisů a změn v nich 9) schvalování jízdních řádů 10) dohled na stavby a provoz drah 11) dohled a řízení zdravotní a veterinární služby na drahách 12) řízení odborného železničního školství 13) projednávání technického, hospodářského a finančního zajištění železnic a jejich staveb 14) vedení železniční statistiky <p>Kompetencemi ministerstva jako nejvyššího vedení státních drah byly:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) vydávání a změny předpisů pro státní správu železniční 2) organizační změny rezortu 3) úprava poměrů s jinými rezorty 4) systemizace, platy, přijímání, povyšování a penzionování úředníků a zaměstnanců podřízených úřadů 5) sestavování ročních rozpočtů státních drah a schvalování rozpočtů podřízených orgánů, rozhodování o čerpání 6) schvalování nakládání s majetkem státních drah 7) rozhodování o investicích včetně schvalování staveb, vozidel a zařízení, kolaudací a technicko-policejních zkoušek 8) rozhodování v záležitostech provozu 9) disponování s vozy státních drah 10) rozhodování o tarifních změnách 11) schvalování smluv s jinými drahami 12) vyřizování stížností a nároků vůči železniční správě
5.2.6 – Pravomoci, oprávnění	<p>Železniční koncesní zákon č. 238/1854 ř.z.;</p> <p>Železniční provozní řád č. 1/1852 ř.z.</p> <p>koncesní listiny jednotlivých drah</p> <p>Vyhláška č. 16/1896 ř.z. ministrů obchodu a železnic, o zřízení ministerstva železnic a o vydání nového organizačního statutu pro státní správu železniční;</p> <p>Zákon č. 2/1918 Sb.z.n., jímž se zřizují nejvyšší Správní úřady ve státě československém;</p> <p>Gesetz No. 5/1918 StGBI über die Staats- und Regierungsform von Deutschösterreich</p>
5.2.7 – Vnitřní struktury	<p>Ministerstvo mělo obvyklou strukturu nejvyšších rakouských úřadů. Členilo se na presidium a sekce, nižší organizační útvary byly departmenty (průběžně číslované skrz sekce) a samostatné postavení měla hlavní pokladna státních drah. Zpočátku to byly sekce I. pro záležitosti právně-administrativní a místní dráhy, II. pro věci finanční a statistické, III. pro záležitosti komerční a IV. pro věci technické. Postupně byly přidávány sekce a měněna jejich působnost, jejich čísla se však razantně nezvyšovala – k římské číslici se přidalo písmeno, obdobně tomu bylo</p>

	u departmentů. V roce 1912 ministerstvo sestávalo z následujících sekcí: Ia – záležitosti železničních koncesí a státního dozoru nad drahami nižšího řádu; Ib – záležitosti železniční legislativy a státního dozoru na hlavní dráhy, právní záležitosti; IIa – administrativní záležitosti; IIb – záležitosti finančních a přepravních příjmů, železniční statistika; III – komerční záležitosti a cestovní ruch; IV – stavební záležitosti; V – doprava a strojní záležitosti.
5.2.8 – Obecný kontext	Výstavba železnic v 19. století dala mohutný impulz průmyslovému a zemědělskému rozvoji a zlepšila kontakt mezi lidmi. Koncem 19. a začátkem 20. století byla železniční doprava již moderní a konsolidovanou činností, u níž si stát plně uvědomoval důležitost pro hospodářský rozvoj. Proto přistupoval k zestátnování železnic a k podpoře výstavby místních drah. Železniční agenda byla tvrdě centralizovaná a v celé rakouské části monarchie řízená z Vídně.

5.3.1 – Jména/identifikátory spřízněných osob/korporací/rodů	5.3.2 – Kategorie vztahu	5.3.3 – Popis vztahu	5.3.4 – Datace vztahu
Generální inspekce rakouských železnic	asociativní	pomocný (úřad)/ organizační součást	1896–1918
Ředitelství státních drah Praha	hierarchický	podřízený (úřad)	1896–1918
Tarifní zúčtovna a odúčtovna	asociativní	pomocný (úřad)/ organizační součást	1908–1918
Ministerstvo železnic ČSR	časový	nástupce v Československé republice	1918–
Staatsamt für Verkehrswesen	časový	nástupce v Rakousku	1918–
Wittek Heinrich, rytíř z	asociativní	představený instituce/ ministr	30.11.1897 – 1.5.1905
Wittek Heinrich, rytíř z	asociativní	zaměstnanec instituce	1896–1897

5.4.1 – Identifikátor autoritního záznamu	CZ-000000000
5.4.2 – Identifikátory institucí	CZ-A100000010 (Národní archiv)
5.4.3 – Pravidla nebo konvence	<p>- Základní norma pro strukturu záznamu: Mezinárodní standard pro archivní autoritní záznamy korporací, osob a rodů ISAAR(CPF) [red. překladu Miroslav Kunt], 2. vyd., Praha: Odbor archivní správy Ministerstva vnitra, 2009</p> <p>- Způsob tvorby autorizované formy jména přejímané z databáze národních autorit ČR (5.1.4): Národní autority ČR [online], Praha: Národní knihovna ČR, 2007–2009, [cit. 2009-05-16]. Dostupné z www: <http://authority.nkp.cz></p> <p>– Způsob citace: ČSN ISO 690:1987 – Dokumentace. Bibliografické citace. Obsah, forma a struktura, Praha: Český normalizační institut, 1996</p>

	<p>- Způsob citace: ČSN ISO 690-2:1997 – Informace a dokumentace – Bibliografické citace – Část 2: Elektronické dokumenty nebo jejich části, Praha: Český normalizační institut, 2000</p> <p>- Datum vytvoření nebo revize záznamu (5.4.6): ČSN ISO 8601:2000 – Datové prvky a formáty výměny – Výměna informací – Zobrazení data a času, Praha: Český normalizační institut, 2005</p> <p>- Způsob kódování použitého jazyka záznamu (5.4.7): ČSN ISO 639-2:1998 – Kódy pro názvy jazyků – Část 2: Třípísmenný kód, Praha: Český normalizační institut, 2000</p>
5.4.4 – Status	návrh
5.4.5 – Úroveň podrobnosti	úplný
5.4.6 – Data vytvoření, změny nebo smazání	vytvoření: 2008-09-09 změna: 2009-05-16
5.4.7 – Jazyky a písma	cze
5.4.8 – Zdroje	<p>CHURAŇ, M., Ministerstvo železnic Vídeň 1896–1918. Inventář. Praha: Státní ústřední archiv, 1961</p> <p>Almanach der k.k. österreichischen Staatsbahnen 1912/1913, Wien: k.k. Eisenbahnministerium, 1912</p> <p>Státní ústřední archiv. Průvodce po archivních fondech a sbírkách, Praha: Archivní správa ministerstva vnitra ČSR, 1987, díl II, svazek 1, s. 82–84</p> <p>MECHTLER, Paul, Inventare österreichischer Archive IX. Inventar des Verkehrsarchivs Wien, Wien: Österreichische Staatsarchiv, 1959, s. 35–44</p>
5.4.9 – Poznámky ke správě	Vytvořil: Kunt, Miroslav, CZ-A100000010 (Národní archiv)

6.1 – Identifikátory a názvy napojených zdrojů	6.2 – Typy napojených zdrojů	6.3 – Charakter vztahů	6.4 – Datace napojených zdrojů nebo vztahů
Ministerstvo železnic, Vídeň CZ-A100000010/342 (Národní archiv, fond č. 342)	archivní fond	původce	1896–1918
C.K. Ministerstwo Kolei Żelaznych PL– Archiwum Głównie Akt Dawnych, Nr zespołu: 310/0	archivní fond	původce	1896–1918
Eisenbahnministerium (1896–1918) AT–Österreichisches Staatsarchiv, III Gd (Präsidium)	archivní fond – část	původce	1896–1918
Eisenbahnministerium (1896–1918) AT–Österreichisches Staatsarchiv, III Ga (allgemeine Akten)	archivní fond – část	původce	1896–1918
Eisenbahnministerium (1896–1918) AT–Österreichisches Staatsarchiv, MV (Militärvertraulichen Akten)	archivní fond – část	původce	1896–1918
Eisenbahnministerium (1896–1918) AT–Österreichisches Staatsarchiv, DN (Diverse Nachlässe)	archivní fond – část	původce	1896–1918

2. Popis osoby

5.1.1 – Typ entity	osoba
5.1.2 – Autorizovaná forma jména	Čapek Karel (*9.1.1890 Malé Svatoňovice – + 25.12.1938 Praha), český novinář, dramatik a spisovatel
5.1.3 – Paralelní formy jména	Capek, Karel Chapekku, Kareru Tchápek, Karel Çapek, Karel Čapekas, Karel
5.1.4 – Standardizované formy podle jiných pravidel	Čapek, Karel, 1890–1938
5.1.5 – Jiné formy jména	Plocek, Karel (pseudonym) Vašek, Karel (pseudonym)
5.1.6 – Identifikátory korporací	
5.2.1 – Data existence	1890–1938
5.2.2 – Dějiny	Narodil se 9. ledna 1890 v Malých Svatoňovicích, brzy se však přestěhoval do Úpice. Studoval gymnázium v Hradci Králové, odkud musel (po odhalení jím organizovaného protirakouského spolku) přestoupit do Brna. Roku 1915 ukončil studium na filozofické fakultě UK v Praze, poté studoval filozofii v Berlíně a Paříži. Pro nemoc nebyl odveden do armády. Po ukončení studia velmi krátce působil jako vychovatel v šlechtické rodině (Lažanští, na zámku v Chyši), následně se stal novinářem. Byl redaktorem v Národních listech (1917–1921), časopisu Nebojsa (1918–1920), Lidových novinách (od r. 1921). V letech 1921–1923 byl dramaturgem Vinohradského divadla. V letech 1925–1933 byl předsedou Československého PEN klubu. V roce 1935 se oženil se svou dlouholetou přítelkyní herečkou Olgou Scheinpflugovou. Po Mnichovské dohodě (1938) se stal terčem politických útoků. Poslední tři roky svého života prožil ve Staré Huti u Dobříše. Zemřel 25.12.1938 v Praze několik dní před plánovaným zatčením gestapem. Byl pohřben na vyšehradském hřbitově v Praze. Roku 1995 mu byl in memoriam propůjčen Řád T. G. Masaryka.
5.2.3 – Místa	Malé Svatoňovice; Hradec Králové; Úpice; Brno; Praha; Chyše; Stará Huť u Dobříše
5.2.4 – Právní status	fyzická osoba
5.2.5 – Funkce, zaměření, činnost	český novinář, dramatik a spisovatel
5.2.6 – Pravomoci, oprávnění	
5.2.7 – Vnitřní struktury	
5.2.8 – Obecný kontext	První Československá republika (1918–1938) byla demokratickým státem se silnou pozicí prezidenta, k jehož přívržencům patřil Karel Čapek. Hrozba nastupujícího nacismu se zrcadlí v jeho díle. Když bylo Československo přinuceno

	akceptovat tzv. Mnichovskou dohodu o odstoupení pohraničí, odstoupil prezident Beneš a vzniká tzv. druhá republika se zřetelnými totalitními tendencemi, která zejména odmítá vše, co bylo spojeno s předchozím státním útvarem. Vzhledem k jeho postojům se K.Čapek stejně jako další lidé angažovaní před r. 1938 stává cílem řady útoků.
--	---

5.3.1 – Jména/identifikátory spřízněných osob/korporací/rodů	5.3.2 – Kategorie vztahu	5.3.3 – Popis vztahu	5.3.4 – Datace vztahu
Scheinpflugová Olga	asociativní	přítelkyně	1920–1935
Scheinpflugová Olga	rodinný	manželka	1935–1938
Čapek Antonín 1890–1929	rodinný	rodič	1890–1929
Čapkova Božena 1890–1924	rodinný	rodič	1890–1924
Čapek Josef	rodinný	sourozenec	1890–1938

5.4.1 – Identifikátor autoritního záznamu	CZ-000004031
5.4.2 – Identifikátory institucí	CZ-A100000010 (Národní archiv)
5.4.3 – Pravidla nebo konvence	<ul style="list-style-type: none"> - Základní norma pro strukturu záznamu: Mezinárodní standard pro archivní autoritní záznamy korporací, osob a rodů ISAAR(CPF) [red. překladu Miroslav Kunt], 2. vyd., Praha: Odbor archivní správy Ministerstva vnitra, 2009 - Způsob tvorby autorizované formy jména přejímané z databáze národních autorit ČR (5.1.4): Národní autority ČR [online], Praha: Národní knihovna ČR, 2007–2009, [cit. 2009-05-16]. Dostupné z www: <http://authority.nkp.cz> - Způsob citace: ČSN ISO 690:1987 – Dokumentace. Bibliografické citace. Obsah, forma a struktura, Praha: Český normalizační institut, 1996 - Způsob citace: ČSN ISO 690-2:1997 – Informace a dokumentace – Bibliografické citace – Část 2: Elektronické dokumenty nebo jejich části, Praha: Český normalizační institut, 2000 - Datum vytvoření nebo revize záznamu (5.4.6): ČSN ISO 8601:2000 – Datové prvky a formáty výměny – Výměna informací – Zobrazení data a času, Praha: Český normalizační institut, 2005 - Způsob kódování použitého jazyka záznamu (5.4.7): ČSN ISO 639-2:1998 – Kódy pro názvy jazyků – Část 2: Třípísmenný kód, Praha: Český normalizační institut, 2000
5.4.4 – Status	návrh
5.4.5 – Úroveň podrobnosti	úplný
5.4.6 – Data vytvoření, změny nebo smazání	vytvoření: 2008-09-09 změna: 2009-05-16
5.4.7 – Jazyky a písma	cze
5.4.8 – Zdroje	<p>Národní autority ČR [online], Praha: Národní knihovna ČR, 2007–2009, [cit. 2009-05-16]. Dostupné z www: <http://authority.nkp.cz></p> <p>Karel Čapek. In: Wikipedie, otevřená encyklopedie [online], Wikimedia Foundation, 2001–2009 [cit. 2009-05-16]. Dostupné z www: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Karel_Čapek></p>
5.4.9 – Poznámky ke správě	Vytvořil: Kunt, Miroslav, CZ-A100000010 (Národní archiv)

6.1 – Identifikátory a názvy napojených zdrojů	6.2 – Typy napojených zdrojů	6.3 – Charakter vztahů	6.4 – Datace napojených zdrojů nebo vztahů
Čapek Karel CZ-A630001301/179 (Literární archiv Památníku národního písemnictví, fond č.179)	archivní fond	původce	1868–1980
CZ-A938080101/16 (Muzeum Komenského Přerov, fond č. 16)	archivní fond	původce	1932

3. Popis rodu

5.1.1 – Typ entity	rod
5.1.2 – Autorizovaná forma jména	Metternichové
5.1.3 – Paralelní formy jména	Metternich-Winneburg; Metternich-Winneburg-Beilstein; Metternich-Winneburg-Beilstein-Ochsenhausen; Metternich zu Zievel; Metternich zu Sommerberg und Zievel; Metternich zu Sommerberg und Vettelhoven; Metternich zu Vettelhoven Metternich-Sándor von Metternich
5.1.4 – Standardizované formy podle jiných pravidel	Metternichové (rod)
5.1.5 – Jiné formy jména	hrabata z Kynžvartu
5.1.6 – Identifikátory korporací	
5.2.1 – Data existence	poč. 14. století – 1992 (přímá linie), nadále žijící pobočná linie Metternich-Sándor
5.2.2 – Dějiny	Rod připomínán od počátku 14. století v oblasti středního Porýní (hrad Metternich, dnes obec Weilerswist), původně ministeriálové kolínských arcibiskupů. Postupné vytvoření rodové domény v oblasti povodí Mosely (říšské panství Winneburg-Beilstein) a ve městě Koblenz. Někteří členové rodu zastávali funkce trevírských a mohučských arcibiskupů. Význam rodu stoupá od 2. poloviny 18. století s osobností Franze Georga Metternicha, diplomata v habsburských službách, mj. místodržícího v Nizozemí. Vrcholné postavení rodu v evropské politice v 1. polovině 19. století spojený s osobností rakouského kancléře Klementa W. Lothara Metternicha (1773–1859). V diplomacii působil rovněž jeho syn Richard zastávající místo císařského vyslance v Drážďanech a Paříži. V Čechách rod vlastnil panství Kynžvart (v letech 1622–1945), Kynšperk nad Ohří (v letech 1630–1726) a Plasy (v letech 1827–1945).
5.2.3 – Místa	Metternich, obec Beilstein (SRN); Koblenz (SRN); Ochsenhausen (SRN); Vídeň (Rakousko); Plasy; Lázně Kynžvart; Geisenheim-Johannisberg (SRN)
5.2.4 – Právní status	Soukromý původce – rod
5.2.5 – Funkce, zaměření, činnost	Politikové, diplomaté, státní úředníci, velkostatkáři, církevní hodnostáři, vojevůdci
5.2.6 – Pravomoci, oprávnění	Kupní smlouva na panství Plasy (1827) Soubor zákonů k provádění tzv. druhé pozemkové reformy v letech 1945–1947 vládní nařízení o archivnictví 1954
5.2.7 – Vnitřní struktury	Soubor osobních archivů jednotlivých členů rodu
5.2.8 – Obecný kontext	Významný porýnský rod se v 16.–19. století zapsal

	do dějin Evropy jako vojevůdci, arcibiskupové. Klemens Wenzel Lothar ovlivnil zásadně uspořádání Evropy, zejména v období napoleonských válek a po nich – je spoluiniciátorem tzv. Vídeňského kongresu a následné dohody známé jako „svatá aliance“ proti revoluci, liberalismu a nacionalismu
--	--

5.3.1 – Jména/identifikátory spřízněných osob/korporací/rodů	5.3.2 – Kategorie vztahu	5.3.3 – Popis vztahu	5.3.4 – Datace vztahu
Metternich Franz Georg	rodinný	člen rodu	1746–1818
Metternich Klemens Wenzel Lothar	rodinný	člen rodu	1773–1859
Metternich Richard	rodinný	člen rodu	1829–1895
Metternich-Sándor Pauline	rodinný	člen rodu	1836–1921

5.4.1 – Identifikátor autoritního záznamu	CZ-00337570
5.4.2 – Identifikátory institucí	CZ-A100000010 (Národní archiv)
5.4.3 – Pravidla nebo konvence	<ul style="list-style-type: none"> - Základní norma pro strukturu záznamu: Mezinárodní standard pro archivní autoritní záznamy korporací, osob a rodů ISAAR(CPF) [red. překladu Miroslav Kunt], 2. vyd., Praha: Odbor archivní správy Ministerstva vnitra, 2009 - Způsob tvorby autorizované formy jména přejímané z databáze národních autorit ČR (5.1.4): Národní autority ČR [online], Praha: Národní knihovna ČR, 2007–2009, [cit. 2009-05-16]. Dostupné z www: <http://authority.nkp.cz> - Způsob citace: ČSN ISO 690:1987 – Dokumentace. Bibliografické citace. Obsah, forma a struktura, Praha: Český normalizační institut, 1996 - Způsob citace: ČSN ISO 690-2:1997 – Informace a dokumentace – Bibliografické citace – Část 2: Elektronické dokumenty nebo jejich části, Praha: Český normalizační institut, 2000 - Datum vytvoření nebo revize záznamu (5.4.6): ČSN ISO 8601:2000 – Datové prvky a formáty výměny – Výměna informací – Zobrazení data a času, Praha: Český normalizační institut, 2005 - Způsob kódování použitého jazyka záznamu (5.4.7): ČSN ISO 639-2:1998 – Kódy pro názvy jazyků – Část 2: Třípísmenný kód, Praha: Český normalizační institut, 2000
5.4.4 – Status	návrh
5.4.5 – Úroveň podrobnosti	úplný
5.4.6 – Data vytvoření, změny nebo smazání	vytvoření: 2008-09-09 změna: 2009-05-16
5.4.7 – Jazyky a písma	cze
5.4.8 – Zdroje	Státní ústřední archiv. Průvodce po archivních fondech a sbírkách I/3, Státní ústřední archiv: Praha, 2005, s. 270–277 (zde další literatura)
5.4.9 – Poznámky ke správě	Vytvořil: Kahuda, Jan, CZ-A100000010 (Národní archiv)

6.1 – Identifikátory a názvy napojených zdrojů	6.2 – Typy napojených zdrojů	6.3 – Charakter vztahů	6.4 – Datace napojených zdrojů nebo vztahů
Rodinný archiv Metternichů, Plasy CZ-A100000010/611 (Národní archiv, fond č. 611)	archivní fond	původce	1209–1939
Ústřední správa Metternichů CZ-A 234000101/20005 (Státní oblastní archiv v Plzni, fond č. 20005)	archivní fond	původce	1740–1947
Reichsherrschaft Beilstein Landeshauptarchiv Koblenz, č. 45	archivní fond	původce	1320–1790
Staatskanzlei Österreichisches Staatsarchiv Wien	archivní fond	původce	1550–1790
Nachlaß Melanie Metternich Österreichisches Staatsarchiv Wien	archivní fond	původce	1798–1848
Zámecká knihovna Kynžvart	knihovní fond	původce	1828–1945
Muzeum na zámku Kynžvart	muzejní sbírka	původce	1828–1945